

பரமசிவனின் பஞ்ச பூதத் தலங்கள்

- நிலம் — கச்சி திருவேகம்பம்
நீர் — திருவானைக்கா
நெருப்பு — திருவண்ணாமலை
காற்று — திருக்காளத்தி
ஆகாயம் — சிதம்பரம்

ஆக்கியோன்:

வி. செல்வரத்தினம்
[தலைவர்]

அராலி வண்ணப்புரம்
ஸ்ரீ விசாலாக்ஷி அம்பாள் சமேத
விஸ்வநாதேஸ்வரர் தேவஸ்தானம்.
பரிபாலனசபை

முழுவதும் உண்மை
எப்போ முடிந்த காரியம்
நா மறியோம்
ஒரு பொல்லாப்பு மில்லை.

யோ.கவரமிகன்

எனது அடுத்த வெளியீடு

காசியில் மூன்று நாள்

பரமசிவனின் பஞ்ச பூதத் தலங்கள்

- நிலம் — கச்சி திருவேகம்பம்
நீர் — திருவானைக்கா
நெருப்பு — திருவண்ணாமலை
காற்று — திருக்காளத்தி
ஆகாயம் — சிதம்பரம்

ஆக்கியோன்:

வி. செல்வரத்தினம்
[தலைவர்]

அராலி வண்ணப்புரம்
ஸ்ரீ விசாலாக்ஷி அம்பாள் சமேத
விஸ்வநாதேஸ்வரர் தேவஸ்தானம்.
பரிபாலனசபை

ஓதற் பதிப்பு 1994

ஆசிரியர்:

சிறி சுமீரமணிய பதிப்பகம்,
63, B. A. தமிழ் ஒழுக்கை,
யாழ்ப்பாணம்.

வெளியீடு:

கௌரி செவ்வரத்தினம்,
அறியுக்காத்த வளவு,
அராவி நேற்கு,
வட்டுக்கோட்டை.

விவரம் ரூபா 30/-

அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பி

வழங்கிய

வாழ்த்துரை

வெண்பா

பண்ணார் பரமசிவன் பஞ்சபூ தத்தலங்கள்
எண்ணுவார் நெஞ்சில் இனிதிலங்க — வண்ணமிகு
செந்தமிழால் தந்தார் திருச்செகிவ ரத்தினப்போச்
சுந்தரனார் பக்தி சுரந்து.

விருத்தம்

பொய்யான தேகத்தை மெய்யே பென்று
புனைந்துரைப்பார் பொன்மொழியை என்னும் போதிக்
கெய்யான பேரின்பம் பெறற்கு வாய்ப்பாய்
விளங்குவதில் ஷடம்பாகும். அஃதும் ஐந்தாய்
உய்வேறு பூதங்க ளாலே தோன்றி
உயிரேறு கதிகாட்டும் தன்மைத் தாகும்
நெய்யாடு சடைமுடியின் பூதம் ஐந்தாய்
நிறுநமக் கருளுகின்றான் நீணிலத்தில.

உனமோங்கு காஞ்சி ஆனைக்கா அண்ணா
மலைதிருக் காளத்திசுதம் பரமென்றைந்தாய்
இனமோங்கு தம்மடியார்கி கிருந்த வண்ணம்
இனிதோங்கு செந்தமிழில் விளக்கமாக
சனமோங்கு தெய்வீகம் கமழும் வண்ணம்
கனிந்துதவு செல்வரத் தினஞ் சிறந்து
தனமோங்கு சுகம்சிறந்து வாழி இந்நூல்
தலைசிறந்து வாழி அறிந்துணர்வோர் வாழி.

அளவெட்டி

7-7-94

அருட்கவி
சீ. விநாசித்தம்பி
ஆன்பன்

சிவமயம்

திரு. ச. இராசரத்தினம் வழங்கிய

ஆசியுரை

அளவையூர் திரு. த. விசுவலிங்கம் அவர்களும் திருமதி வி. அன்னபூரணி அவர்களும் செய்த உயர் தவப்பயனாக திரு. செல்வரத்தினம் அவர்கள் அருந்தவப் புதல்வராக அவதரித்தார். இவர்கள் சைவ மரபினர்.

திரு. செல்வரத்தினம் அராலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நியாய துரந்தரர் திரு வே. விஜயதெய்வேந்திரம் அவர்களின் புத்திரி கௌரி என்பவரைத் திருமணம் செய்தவர். இவரின் மணிகலமனைவி அவர்களும் சைவ மரபினர் இவருடைய மனைவி வண்ணப்பூரம் ஸ்ரீ விசாலாட்சி அம்பாள் சமேத விசுவநாதேஸ்வரர் தேவஸ்தானத்தை ஸதா பித்த சிதம்பரநாத உடையார் அவர்களின் வழித்தோன்றல்

இவரின் பேரனார் அ வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் இத் தேவஸ்தானத்தில் மிகவும் ஈடுபாடுடையவராயிருந்தவர்.

திரு. செல்வரத்தினம் அவர்கள் கணித நூல்களையும் விஞ்ஞான நூல்களையும் தமிழில் எழுதியவர். அந்நூல்கள் மாணவர்களுக்குச் சிறந்த நற்பயனை அளிக்கும் தகைமையினைபுடையன

திரு. செல்வரத்தினம் அவர்கள் சாத்துவிகம், பொறையுடைமை, சாஷிபு எனினும் நற்பண்புகளுக்கு இலக்கானவர். இவர் வண்ணப்பூர தேவஸ்தான பரிபாலன சபைத் தலைவர், பொதுநல சேவைகளில் ஈடுபாடுடையவர், இவரின் தொண்டுகள் மேன்மேலும் சிறந்தோங்க இறைவனருள் புரிவாராக. திரு. செல்வரத்தினம் அவர்கள், நீடுழிகாலம் நல்வாழ்வு பெற்று உய்தியடையவேண்டும் என்று எமது உளங்கனிந்த புனிதகரமான நல்லாசியைக் கூறுகிறேன்.

பஞ்சபூதங்களும் தலங்களும் என்ற கருத்தமைந் இந்நூல் சிறந்து வளங்குக!

ச. இராசரத்தினம்

அராலி

போஷகர்

7-07-1994

அராலி வண்ணப்பூர தேவஸ்தான பரிபாலன சபை

திரு. க. பாலசுப்பிரமணியம்

வழங்கிய

சிறப்புரை

- 0 -

அங்கிநி கெவாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் விளங்கும் இறைவன் பஞ்சபூதவடிவமாய் காஞ்சி, திருவாணைக்கா, திருவண்ணாமலை, திருக்காளத்தி, சிதம்பரம் ஆகிய ஐந்து தலங்களிலும் வீற்றிருக்கின்றார். பிருதுவிமண் தலமாக காஞ்சியிலும் அப்பு தண்ணீர்த் தலமாக திருவாணைக்காலிலும். தேயு அக்கினித்தலமாக திருவண்ணாமலையிலும், வாயு - காற்றுத்தலமாக நெக்காளத்தியிலும் ஆகாசம் வெளித்தலமாகச் சிதம்பரத்திலும் இருக்கும் இறைவனுடைய பெருங்கோயில்களுக்கும் அன்பர் திரு விசேஷவரத்தினம் அவர்கள் அன்மையில் தலயாத்திரை செய்த வழி பாடாற்றி வந்துள்ளார். "தாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" எனும் கோட்பாட்டிற் கமைய தாம் அக பறகி கண்களால் அனுபவித்த பேற்றை அடிபார்கள் அகக் கண்களாகி கண்டறிந்து சிவானந்தனுபவம் பெறவேண்டுமென்ற வேட்கையினால் "பரமசிவனின் பஞ்சபூதஸ்தலங்கள்" எனும் நூலை இயற்றியுள்ளார். அன்னாரின் இத்தொண்டு சைவமக்கள் யாவராலும் போற்றப்படவேண்டிய தொன்றாகும். முத்தித் தலங்கட்குச் சென்று முழுமுதலைத் தரிசித்த வாய்ப்பிடி பெற்றவர் அன்பரவர்கள்.

மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாகத் தொழுதோர்க்கு வார்த்தை சொல்லச் சற்குருவும் வாய்த்திடும் காண் பராபரமே

என்கின்றார் தாயுமானவர் பிறவியின் பெரும் பயனை அடைந்த அன்பரவர்கள் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட உயர் வகுப்பு கணித விஞ்ஞான பாட்பி புத்தகங்களை எழுதி வெளியிட்ட பெருமைக்கரியவர். சமயத் தொண்டில் முதலாவது சமய வெளியீடான இக் கைங்கரியத்தைப் பெறும் வாய்ப்பு இவருக்கு இறைவனால் அருளப்பட்ட தொன்றாகும். "வாய்த்தது நந்தமக்கு இதோர் பிறவி மதித்திடும்" என்கிறார் அன்பர் சுவாமிகள். இம்

மாதிரியான ஆரிய பெரிய மனோநிலை கொண்ட ஆன்பாளர்
களை மனமார வாழ்த்தாமல் இருக்கமுடியாது. இதுபோன்று
இவர் தம்காலத்தில் பல சமய நூல்களை வெளியிடவேண்டு
மென வாழ்த்தி, அன்னாரின் இந் நூலின் சிறப்பு இவரின்
தலபாத்திரையின் பயன் ஏனக்கூறி எல்லாம் வல வண்
ணடிபுரம் விசாலாட்சியம்மை சமேத விஸ்வநாதப் பெரு
மானின் திருவருள் அன்னாருக்கு கிடைக்க வேண்டுமென
மனமாரப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வட்டுக்கோட்டை;
08.07.1994

க / பாலசுப் பிரமணியம்.
(செஞ்சொல் வாரிதி)
பொறுப்பதினாரி
வலிமேற்கு பிரதேசசபை
அராவி உப அலுவலகம்.

அணிந்துரை

தமிழ் மக்களுடைய சமூக பண்பாட்டு வரலாற்றினைப் பின்னோக்கிப் பார்ப்போமானால் ஆலயமும் ஆலயவழிபாடும் அவர்கள் னாழ்க்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்த பிரிக்கமுடியாத ஒன்றாக மிக முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்திருக்கின்றது என்பது தெரியவரும். 'கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாக இக் கோயில்களே தென்னிந்திய மக்களின் சமய வாழ்க்கையின் முக்கிய இடமாக இருந்து வந்திருப்பதுமின்றி அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு அங்கம் கொண்ட இந்தியாவின் சநாதன தர்மத்தையும் பாதுகாத்து வந்திருக்கின்றன' 1. எனப் பி. ஆர். சிநிவிவாசன் அவர்கள் "நாம் வணங்கும் தெய்வங்கள்" என்ற நூலில் கூறியிருப்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

தமிழ்நாட்டில் கருங்கற்களால் கோயில் நிர்மாணிக்கும் கோயிற் கட்டிடக்கலை பல்லவப் பெரு மன்னர்களினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டுச் சோழப் பேரரசர் காலத்தில் பெருவளர்ச்சி பெற்றது. அப்பெரு மன்னர்களால் தமிழகம் முழுவதும் நிர்மாணிக்கப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான கருங்கற் திருக்கோயில்கள்திராவிடக்கட்டிடக் கலையின் Dravidian - architecture-உயர்வை அதன் சிறப்பை உலகிற்கு உணர்த்தி நிற்கும் அழியாச் சின்னங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன. இக்கோயில்களில் பல ஏறக்குறைய 300 கோயில்கள் நாயன்மார்களாலும் பிற அருளாளர்களாலும் பாடப்பெற்ற பெருமைக்குரியவை. இத்திருக் கோயில்களில் முத்தித்தலங்கள், காசிக்குச்சமமான தலங்கள், தான் தோன்றித் - சுயம்பு - தலங்கள், தாண்டவத் தலங்கள், பஞ்சபூதத் தலங்கள் எனச் சிறப்பித்துப் பேசப்படும் பலவகையான தலங்களும் உண்டு.

சிவனைப் பஞ்சபூதங்களுடன் சேர்த்து விஷ்ணுவடிவில் வழிபடுவது சைவசமயத்தவர்களின் வழிபாட்டு மரபில் மிகச்சிறப்பாக இடம் பெற்றிருக்கின்றது. இத்தகைய வழிபாட்டிற்குச் சிறப்புப் பெற்ற கோயில்கள் தென்னகத்தில் ஐந்து இருக்கின்றன. அவை காஞ்சிபுரம் திருவானைக்கா, திருவண்ணாமலை, திருக்காளத்தி, சிதம்பரம் என்பன முறையே நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய ஐம்பூதங்களுக்கும் சிறப்பாகவுள்ள இத் தலங்கள் பற்றி சுருக்கமாக இச்சிறு நூலில் அன்பர் திரு. வி. செல்வரத்னம் அவர்கள் விபரித்துள்ளார்கள்.

பகவின் உடலெங்கும் பால் இருப்பினும் அதன் முனைக்காய்ப்பின் மூலமே பாலைப் பெறமுடியும். அன்வாறே எங்கும் வியாபித்துள்ள இறையருளைத் திருக்கோயிலின் மூலமே பெறமுடியும் என்கிறது சிவஞானசித்தியார். விறகிற் தீ போலவும் பரவில் நெய் போலவும்

மறைந்திருக்கும் மாமணிச் சோதியான இறைவன் | அடியார் திருக்கோடம், திருக்கோயில்கள் ஆகிய இரு இடங்களிலுமே பிரகாசமாக வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவான் என்பதனை

“மாவற நேயமும் மலிந்தவர் வேடமும் ஆலயந்தானும் அரன் எனத் தொழுமே” 2. எனச் சிவஞானபோதம் பேசுகின்றது. எனவே தம் உன்னத்தினேயே இறைவனைக் கண்டனுபவிக்கும் ஞானியரைத் தவிர ஏனையோர்க்குத் திருக்கோயில் வழிபாட்டிற்குத் தேவைப்படுகின்றது.

“பிறவாயாக் கைப் பெரியோன் கோயிலும் அறுமுகச் செவ்வீவன் அணிதிழ் கோயிலும் வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும் நீலமேனி நெடியோன் கோயிலும். 3.

நாடும், நரமும் நற் திருக்கோயிலுந் தேடித் திரிந்து சிவபெருமான் என்று பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின் கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாக் கொள்வனவே” 4.

என்ற அருளுரைப்படி தலயாத்திரை மேற்கி கொண்டு புண்ணியபூமி எனப் புகழப்படும் பாரத நாட்டிலுள்ள பல கோயில்களைத் தரிசித்த இவ்வன்பர் பஞ்சபூதத்தலங்களைத் தரிசித்த போது தான் பெற்ற பக்தி உணர்வையும் இறை அனுபவத்தையும் சுவைபடச் சுருக்கமாக இந்நூலிற் கூறியுள்ளார். பிரயாணக்கட்டுரைகளும் ஓர் இலக்கிய வடிவமாக இன்றைய நவீன இலக்கியத் துறையில் வளர்ந்து வருகின்றது. இவ்வகை நூல்கள் பல தமிழில் தமிழக அறிஞர்களாலும் ஈழத் தறிஞர்களாலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. தலயாத்திரை பற்றிய நூல் என்ற வகையில் இந்நூலும் வாசிப்பவர்களுக்குத் தாமும் இத்தகைய களைச் சென்று தரிசிக்க வேண்டுமென்ற ஆவலையும் அத்தலங்களை சென்று தரிசித்தது போன்ற ஒரு பக்தி உணர்வையும் வளர்க்கக் கூடிய வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கணிதம் விஞ்ஞானம் போன்ற துறைகளில் மாணவர்களுக்கான பாடநூல்கள் பலவற்றினை எழுதிய எழுத்தனுபவம் மிக்க இவ்வாசிரியருக்குப் பிரயாணக் கட்டுரை வகையில் நூல் எழுதும் முயற்சி புதிதாயினும் அவரின் எழுத்தலக அனுபவம் இச்சிறுநூலிலும் மினிக்கின்றது மிக இலகுவான உரைநடையில் தான் பெற்ற பக்தி அனுபவத்தினை மற்றவர்களுடன் நேரில் உரையாடுவது போலப் பேச்சு வழக்குச் சொற்களையும் கையாண்டு இந்நூலை ஆக்கியுள்ளார்.

இதே போன்று இத்துறை சார்ந்த நூல்களை மேலும் எழுதித் தமிழன்ணையை வளம்படுத்த வேண்டுமென இந்நூலாசிரியரை வாழ்த்துகின்றோம்.

வட்டுக்கோட்டை 7-7-94

மு. க. மாசிலாமணி

4 - திருமந்திரம்

2. சிவஞானபோதம்-12ம் சூத்திரம். 3. சிலப்பதிகாரம்- காதை 5

முகவுரை

— 0 —

முக்கண்ணையுடையோனே முழுமுதலே முன்னவனே
எக்காலமும் உன்புகழ் ஏத்திடவே — ஏந்தலே
தக்கோர்கள் போற்றும் தயாநிதியே — வண்ணபுரநாயகனே
பக்கமுடன் இருந்து பரமபதம் அருள்வாயே.

“ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்பது ஓளவை முதாட்டி யின் பொருள் பொதிந்த ஆன்மீக உரையாகும். அருள் ஒளியும் ஆன்மீக உணர்வும் வளர்க்கும் ஆலயங்களை வ்ஸேடமாகப் புண்ணிய பூமி எனப் புழும்படும் பாரத நாட்டுக் கோயில்களைச் சென்று தரிசிக்க வேண்டுமென்ற ஆய்வு மிக இளம் வயதிலிருந்தே என்மன தில் ஆழ வேருன்றியிருந்துள்ளது. அவ் ஆய்வு 1986 ம் ஆண்டில் சிவனருள் துணைக் கூட்ட இனிதே நிறைவேறியது. அத் தல யாத்திரையின் போது தரிசித்த அனைத்துத் திருக்கோயில்கள் பற்றிய தகவல்களை கேட்டும் வாசித்தும் விளக்கமாகவும் விபரமாகவும் அறிந்து கொண்டேன். அவ்வாறு அறிந்து கொண்ட குறிப்புகளையும் யாசி பெற்ற இறையனுபவத்தையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு பஞ்சூதத் தலங்களை எனச் சிறப்பித்துப் பேசப்படுகின்ற கச்சிதிரு வேகம்பம், திருவானைக்கா, திருவண்ணாமலை, திருக்காளத்தி, சிதம்பரம் ஆகிய தலங்களில் நான்கு தலங்களைப் பற்றி - இச் சிறுநூலில் இரத்தினச் சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளோன். பாடசாலை மாணவர்களுக்கான பாடநூல்கள் பல எழுதி எடுத்தனுபவும் நிறை யப் பெற்றிருப்பினும் சமம நூல் அதுவும் தலயாத்திரை பற்றிய நூல் ஒன்று எழுதும் போது பக்தி உணர்வுனுபவமும் கைவரப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இத்துறையில் இச் சிறுநூல் எனது கண்ணி முயற்சி என்பதனை முதற்கண் பணிவாகக் கூறிக்கொள்கின்றேன். ஏதாவது தவறுகள் விளக்க மின்மை இருப்பின் அவற்றினைத் திருத்தி ‘இந்தியத் தலயாத்திரை’ பற்றி விரிவாக எழுதுவதற்குத் திருவருள் துணைநிற்க உத்தேசித்துள்ளேன்.

மேலும் இந்நூலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்கிய அருட்கவி திரு. சி. விநாசித்தம்பி அவர்களுக்கும் ஆசிரை வழங்கிய நரு. ச. இராசரத்தினம் அவர்களுக்கும், சிறப்புரை வழங்கிய

திருச்சுழி பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் அணிந்துரை வழங்கிய திருச்சுழி மாதிலாமணிக்கும் எனது பெரும் நன்றி உரியது. இந்நூலை விரைந்து அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய சுப்பிரமணிய அச்சக முதலவருக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இச்சிறுநூல் விற்பனையாகி சேரும் பணம் அரரலி வண்ணபுரம் விசாலாட்சி சமேத விஸ்வநாதப் பெருமானின் திருக்கோயிற் திருப்பணிக் கே சேர்க்கப்படும் என்பததைத் தெரிவித்து மிக அவசியமும் அவசரமுமாக நடைபெற வேண்டிய எம்பெருமரின் பாரிய திருப்பணி வேலைகள் விரைவில் பூத்தியாக ஆதரவு நல்கும் வண்ணம் அவைவரையும் மிக அன்பாக வேண்டுகின்றேன்.

அப்புக்காத்து வளவு

அரரலி,

5-7-94.

வணக்கம்

வி. செல்வரத்தினம்.

ஆழ்ந்தியதெல்லாம் அரன் நாமமே
சூழ்ந்தவையகமும் துயர் தீர்க்கவே.

கடவுள் வாழ்த்து

வெண்டா

வாக்குண்டாம் நல்ல மணமுண்டாம் மாமலரான்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது — பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கையான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

ஒளையார்

நேரிசை ஆசிரியம்மா

நீல மேனி வாவிழை பாகத்
தொருவன் இருதாள் நிழற்கீழ்
முவகை யுலகு முசித்தாள் முறைபே.

பாரதம் பரடிய பெருந்தேவனார்

தோத்திரம்

என்னால் அறியாப் பதந்தர்தாய்
யான் அஃது அறியாதே கேட்டேன்
உன்னால் ஒன்றும் குறையில்லை
உடையாய்! அடிமைக்கு ஆர் என்பேன்
பன்னார் உன்னைப் பணிந்தேத்தும்
பழைய அடியா ரோடும் கூடாது
என் நாயகமே பிற்பட்டு இங்கு
இருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே.

திருவாதவூரடிகள்

சென்னை

சென்னை நகராட்சி
பொது உட்கட்டிடப் பணிகளை
காண்க. சென்னை நகராட்சி
பொது உட்கட்டிடப் பணிகளை
காண்க. சென்னை நகராட்சி
பொது உட்கட்டிடப் பணிகளை
காண்க.

சென்னை

சென்னை நகராட்சி
பொது உட்கட்டிடப் பணிகளை
காண்க. சென்னை நகராட்சி
பொது உட்கட்டிடப் பணிகளை
காண்க. சென்னை நகராட்சி
பொது உட்கட்டிடப் பணிகளை
காண்க.

சென்னை

சென்னை நகராட்சி
பொது உட்கட்டிடப் பணிகளை
காண்க. சென்னை நகராட்சி
பொது உட்கட்டிடப் பணிகளை
காண்க. சென்னை நகராட்சி
பொது உட்கட்டிடப் பணிகளை
காண்க. சென்னை நகராட்சி
பொது உட்கட்டிடப் பணிகளை
காண்க.

சிவனின் பஞ்ச பூதத் தலங்கள்

இறைவன் பஞ்ச பூத வடிவமாக உறைவன். அதாவது நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என்னும் ஐந்து ரூபங்களாக ஐந்து சிவ தலங்களில் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அச் சிவதலங்களின் விபரம் வருமாறு:

1) நிலம்	—	காஞ்சிபுரம்
2) நீர்		திருவாணைக்கா
3) நெருப்பு	—	திருவண்ணாமலை
4) காற்று		திருக்காளத்தி
5) ஆகாயம்	—	சிதம்பரம்

நில வடிவமாக அமைந்திருக்கும் இடம் தொண்டை மண்டலத்தின் தலைநகரமான காஞ்சிபுரத்தில் ஆகும். நில வடிவமாகக் காஞ்சிபுரத்தில் அமைந்து இருப்பதற்குரிய தத்துவக் காரணம் ஒரு கண்ணாபூச்சி விளையாட்டு. அதாவது கைலாயமலையில் எம்பெருமானும், அன்னை உமையவளும் அருளாய் அமைந்து இருக்கும்போது தனது கணவன் ஈசனின், இரு கண்களையும் தனது இரு திருக்கரங்களால் பொத்தினார். உடனே அண்டசாரங்கள் இருண்டன. சூரியனும், சந்திரனும் ஒளியற்றுப் போனார்கள். எங்கும் பேரிருள். பிரபஞ்சம் எங்கும் அல்லோல கல்லோலம். இதன் பிரதிபலிப்பு அன்னை உமையவளின் மேனி எங்கும் கருமை பரவியது. அப்போதுதான் தான் செய்த விளையாட்டால் எவ்வளவு கஸ்டம் ஏற்பட்டது என்பதை உணர்ந்த உமையவள், சுவாமி எனது மேனியில் ஏற்பட்ட கருமையை எப்படிப் போக்குவது எனக் கேட்டார். உடனே எம்பெருமான் இவ்வளவு உலக மக்களுக்கும் கஸ்டத்தை ஏற்படுத்தியதற்குப் பிராயச்சித்தமாக பூவுலகில் போய்த் தவம்செய்யவேண்டும் என்று பணித்தார். அம்பிகை அதனைப் பன்னகையோடு ஏற்று பூலோகம் வர ஆயத்தமானார். பூலோகத்தில் இறைவி தவம்செய்வதற்குப் பொருத்தமான இடத்தைத் திருக்

குறிப்புமூலம் ஈசன் அறிவித்தார். அக்குறிப்பின்படி பாரத நாட்டின் வடபுலத்தில் பத்திரிகாசிரமத்தில் குழந்தை வடிவாக அம்பிகை வந்துசேர்ந்தார். அப்போ அங்கே காத்தியாயன் முனிவர் வந்து குழந்தையை (அம்பிகை) ஏற்று எட்டு ஆண்டுகள் வளர்த்தார். பின் பத்திரிகாசிரமத்தில் இருந்து புறப்பட்டு அம்பிகை காசிக்கு வந்தார். மழையின் மையால் வறுமையில் வாடிக்கொண்டிருந்த காசி மக்களின் மேல் மனமிரங்கி தன் அருட்கடாட்சத்தால் மழைபெய்ய பயிர்கள் நன்றாக வளர்ந்து வேண்டியளவுதானியங்களைக் கொடுத்தது வறுமை நீங்கியது. பின் பன்னிரண்டு (12) வருடங்களை அன்னபூரணியாக காசியில் வீற்றிருந்து மக்களின் கஷ்டங்களைப் போக்கினார். பின் உமையவள் பாரத நாட்டின் தென்பகுதிக்கு எழுந்தருளினார். எம்பெருமானின் திருக்குறிப்புகளைக் கண்டதும் மேன்மைக்கு எல்லாம் மேன்மை தரும் புனித தலம் வந்துவிட்டதை உணருகிறார் அம்பிகை. அதுதான் காஞ்சிபுரம். அம்பிகைக்குக் காவலாக இரு பெண்களும் கிடைக்கப்பெற்றனர்.

முதலில் இந்தப் பகுதியிலுள்ள மாங்காட்டில் பஞ்சாக்கினி நடுவில் ஊசியை நாட்டி அதில் காலூன்றி கரும் தவம் செய்தார் அன்னை. ஒருநாள் அங்கு வந்த நாரதர் இறைவனும், இறைவியும் இணைவதற்காக பஞ்சபாண மந்திரத்தைத் தேவிக்கு உபதேசித்துச் சென்றார். அந்த மந்திரத்தைத் தன் ஜென்ம நட்சத்திரமான பூரத்தில்தொடங்கி ஆறு மாத காலம் தொடர்ந்து ஜெபித்து வந்தார் தேவி. அம்மாளின் ஜெபம் கையிலையன்கிரியில் இருந்த சர்வேஸ்வரனைச் சூழ்ந்து. அந்த பஞ்சபாண மந்திரத்தால் ஏற்படும் வசீகரமான காம உணர்வுகள் ஈசனை ஆட்கொண்டது. உமையவளின் உக்கிரமான தவம் தம்மை நிலைதடுமாறச் செய்ததை உணர்ந்தார் ஈசன்.

உமையவளின் தவத்தின் வலிமையை உலகத்தோருக்கு உணர்த்துவதற்காகத் தனது திருமுடியில் வசிக்கும் கங்கையை இறக்கிவிட அது வெள்ளமாக தேவி தவம்புரியும் இடத்தை நோக்கி வர அதனைக் கண்ட தேவி தனது

தோழி ஒருவரிடம் அதனைத் தடுக்கச் சொல்ல தோழி காளி ரூபம் ஏற்று அவ்வெள்ளத்தைத் தடுத்து தன் கையி லிருந்த கபாலத்தினுள் அடக்கினார். உடனே சிவபெரு மான் தனது திருவிளையாடலைத் தொடர்ந்து கபாலத் தில் அடக்கிய வெள்ளத்தை வெளியே வரச் செய்தார் அவ்வெள்ளம் வருவதைக் கண்ட அம்பிகை தான் வணங் கிப் பூஜிக்கும் மணல் விங்கத்தை அழித்துவிடும்போல் தோன்றிவ விங்கத்தைக் காக்க அதை அப்படியே தழுவி அணைத்துக்கொண்டார். அம்பிகை அப்படியே அணைத்த தாள் அவருடைய திருமார்புத் தழும்பும் வளைத்தழும்பும் விங்கத்தில் பதிந்தது. உடனே கைலையில் வீற்றிருந்த ஈசனின் உடலிலும் அம்பிகையின் அங்கம் பதிந்த உணர்வு ஏற்பட்டது. உடனே ஈசன் அம்பிகையை ஏற்க ஆயத்த மானார். ஈசனின் திருமுடியில் வசித்த கங்கைதான் தற் போது ஆலயத்தின் அருகில் இருக்கும் கம்பா நதியாகும் அம்பிகையும் தனது காளி உருமாறி கௌரியாக ஈசனை ஏற்க ஆயத்தமானார்.

அந்த கம்பா நதிக்கரையில் மாமரத்தடியில் இறைவன் இறைவிக்குத் தேவர்கள் மலர் பொழிய திருமணம் நடை பெற்றது. இறைவனும் இறைவியும் திருமணக்கோலம் கண்ட இடம் காஞ்சி ஏகாம்பரேஸ்வரர் ஆலயமாகும். அவ் ஆலயத்திற்குள் நான், எனது மனைவி, கௌரி தந்தை விசுவலிங்கம் ஆகிய நாங்கள் ஆனந்தப் பரவசத் துடன் ஐயன் சந்நிதியைத் தொழுகிறோம். கம்பீரமான மூன்று கோபுரங்கள், அபூர்வ அமைப்புள்ள சுற்று மதில், நீண்ட உட்பிரகார மண்டபங்கள் என்ன அழகான ஆல யம் என்று வியந்துகொண்டு நாம் மூவரும் ஆலயத்தை வலம்வருகிறோம். ஒவ்வொரு சந்தியிலும் ஒவ்வொரு மகிமை பெற்றிருக்கும் தலத்தில் மகிமை தரும் மாவடியின் தரிசனம் பெறப்போகிறோம். (கம்பா நதிக்கரையில் அம் மன் தவம்செய்த இடம்) அங்கே கருவறையில் அம்பிகை விங்கத்தைத் தழுவின கோலத்தில் கவசம் அமைக்கப்பெற் றிருக்கிறது. இம்மாமரம் அறுபது அடி உயரம்கொண்டது தரவர இயல் ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுப்படி இம்

மரம் 3500 வருடங்களுக்கு முற்பட்டது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அத்தாட்சியும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மரத்தின் நான்கு கிளைகளிற்கும் நான்கு விதமான சுவை பொருந்திய கனிகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இவை சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில் காய்க்கும். அவற்றையாரும் பறிக்க அனுமதிக்கமாட்டார்கள். தானாக விழும் பழங்களைத்தான் அடியார்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம் அங்கும் ஓர் விசித்திரம் உண்டு. இனிப்பான பழம் மாவடிகந்தன் பக்கமே உண்டு. மாம்பழத்துக்காக முருகன் தாயுடன் சண்டை பிடித்துக்கொண்டு பழனிக்கு வந்தபடியால் அவருக்கு இனிப்புப் பழத்தைக் கொடுத்திருக்கவேண்டும் உமையவள். இதேபோன்று பல புதுமையான காட்சிகளைக் கண்டு வியந்துநின்றோம். வழிபாடுமுடிந்த பின் குருக்கள் ஐயா ருத்ர பாதத்தை நம் தலையில் வைத்து ஆசீர்வதித்தார்.

ஏன் அப்படி எந்தச் சிவாலயத்திலும் இவ்வாத புதுமையாக இருக்கிறது என்று வினவினோம். அதற்குக் குருக்கள் ஐயா சைவ சித்தாந்தத்திலும் 'திருவடி தீட்சை' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதாவது இறைவனின் பாதத்தைத் தலையில் வைத்து அருள் பெறுவதாகும். சுந்தர மூர்த்தி நாயனாருக்கு இறைவன் தனது பாதத்தைத் தலையில் வைத்துத் தீட்சை அளித்தவர். சிவன் கோவில்களில்தான் உண்மையில் ருத்ர பாதத்தை வைக்கும் மரபு ஆதியிலிருந்து உண்டு. அதனை நாம் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருவதாகக் கூறினார்.

மேலும் கந்தபுராணம் பாடிய கச்சியப்பசிவாச்சாரியார் கந்த புராணத்தைக் கோயிலுக்கு அண்மையிலுள்ள கந்த கோட்டத்தில் அரங்கேற்றினாலும் அதற்குமுன் முதல் பாடல் ஏகாம்பரர் ஆலயத்திலுள்ள மாவடி கந்தன் முன் தான் என அடியெடுத்துப் பாடினார்.

அவர் பாடுகிறார்

முவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணைபோற்றி
ஏவரும் துதிக்க நின்ற ஈராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைக்கும் செவ்வேல் மலரடிபோற்றி அன்னாள்
சேவலும் மயிலும்போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.
இப்படி கந்தவேலைப் போற்றுகிறார் கச்சியப்பசிவாச்சாரியார்.

பட்டினத்து அடிகள் இற்றைக்குக் கிட்டத்தட்ட 500
வருடங்களுக்கு முன் ஏகாம்பர ஆலயத்திற்கு வந்து
வணங்கினார்.

பின் பட்டினத்து அடிகள் மாமரத்தின் அருகில் நின்று
ஏகம்பரநாதரைக் கண்டு மகிழ்ந்து தத்துவப் பாடலைப்
பாடுகிறார்.

அன்னை எத்தனை எத்தனை அன்னையோ
அப்பன் எத்தனை எத்தனை அப்பனோ
பின்னே எத்தனை எத்தனை பெண்டிரோ
பிள்ளை எத்தனை எத்தனை பிள்ளையோ
முன்னை எத்தனை எத்தனை சென்மமோ
மூடன் ஆய்அடி யேனும் அறிந்திலேன்
இன்னம் எத்தனை எத்தனை சென்மமோ
என் செய்வேன் கச்சி ஏகம்பரநாதனே.

பிறகு பாடுகிறார்

எத்தனை ஊர் எத்தனை வீடு எத்தனை தாய் பெற்றவர்கள்
எத்தனை பேர் இட்டு அழைக்க ஏன் என்றேன் - நித்தம்
எனக்குக் களை ஆற்றாய் ஏகம்பா கம்பா
உனக்குத் திருவிளையாட்டோ.

அருட்கவி அருணகிரிநாதர் ஏறக்குறைய 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மாவடியில் நின்று பாடுகிறார்.

முட்டுப்பட்டுக் கதிதோறும் முற்றச்சுற்றிப் பலநாளும்
தட்டுப்பட்டுச் சுழல்வேனைச் சற்றுப்பற்றக் கருதாயோ
வட்டப்புட்பத் தவமீதே வைக்கத்தக்கத் திருபாதா
கட்டத்தற்றத் தருள்வோனே கச்சிச் சொக்கப்பெருமானே

திருஞானசம்பந்தர் ஏறக்குறைய 1300 வருடங்களுக்கு
முன் மாவடியில் நின்று பாடுகிறார்

தூயானைத் தூயவாய் அம்மறை ஓதிய
வாயானை வாள் அரக் கன்வலி வாட்டிய
தீயானைத் தீதிலகச் சித்திரு வேகம்பம்
மேயானை மேவுவார் எந்தலை மேலாரே

இப்படி அவரைப் போற்றுகிறார். இவர் இத்தலத்தில்
நான்கு திருப்பதிகம் பாடியிருக்கிறார்.

மாவடியில் நின்று திருநாவுக்கரசர் பாடுகிறார்

“ஒருமுழம் உள்ள குட்டம்
ஒன்பது துளை உடைத்தாய்
அரைமுழம் அதன் அகலம்
அதனில்வாழ் முதலை ஐந்து
பெருமுழை வாய்தல் பற்றிக்
கிடந்து நான் பிதற்று கின்றேன்
கருமுகில் தவழும் மாடக்
கச்சியே கம்பன் நீரே”

இப்படிப் போற்றிப் பாடியிருக்கிறார் இவர் இத்தலத்தில்
ஏழு திருப்பதிகம் பாடியிருக்கிறார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தமது கண்பார்வையைத்
திருவொற்றியூரில் இழந்து பின்னர் இத்தலத்தில் இறை
வலை வணங்கி நின்று பாடுகிறார்

‘எள்கல் இன்றி இமையவர் கோனை
ஈசனைவழி பாடுசெய் வாள்போல்
உள்ளந் துள்ளி உகந்தமை நங்கை
வழிபடச் சென்று நின்றவா கண்டு
வெள்ளம் காட்டி வெருட்டிட வஞ்சி
வெருவி ஓடித் தழுவ வெளிப்பட்ட
கள்ளக் கம்பனை எங்கள் பிராணைக்
காணக் கண் அடி யேன் பெற்றவாரே’

என போற்றிப் பாட அவருடைய இடது கண்பார்வை
கிடைத்தது. வலது கண்ணை இன்னொரு தலத்தில் பாடிப்
பெற்றார். இவர் இத்தலத்தில் ஒரு திருப்பதிகம் பாடி
யிருக்கிறார்.

இப்படி மகிமைகளுக்கெல்லாம் மகிமையாய், கருணைகடெல்லாம் கருணையாய், அற்புதங்களுக்கெல்லாம் அற்புதமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஈசனை வணங்கி நாயன்மார்களின் பாதம்பட்ட இடத்தில் நிற்கிறோம் என வியந்து நாம் செய்த புண்ணியம்தான் என்ற மனமகிழ்ச்சியுடன் தலத்தினின்று விடைபெற்று சற்று அப்பாலுள்ள காஞ்சிகாமகோடி பீடத்தில் உள்ள நடமாடும் தெய்வம் எனப் போற்றப்படுகின்ற காஞ்சிகாமகோடி சந்திரசேகரர் அவர்களின் ஆசீர்வாதம்பெற்று காஞ்சியில் நின்று வெளியேறுகிறோம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தில்லையில் அருளிய திருப்பொற்கண்ணத்தில் இப்படிப் போற்றி அழகாகப் பாடுகிறார்

காசனி மின்களு லக்கை யெல்லாம்
காம்பணி மின்கள் கறையுரை
நேசமுடைய வடியவர்க
ணின்று நிலாவுக வென்று வாழ்த்தித்
தேசமெல்லாம் புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேக பன் செம்சொற்கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப் பொற் கண்ணமிடித்துநாமே

துக்கங்களுக்கெல்லாம் காரணம் பிறவிதான். இனிப் பிறக்காவிட்டால் கவலையே இல்லை பணம் வேண்டுமென்றால் பணக்காரனிடம் போவதுபோல் பிறப்பு வேண்டாமென்றால் பிறப்பில்லாதவனிடம்தான் போக வேண்டும். பிறப்பு வேண்டாம் என்பதுபோல் இறப்பும் கூடாது.

இறந்தால் மறுபடியும் பிறவி எடுக்கத்தான் வேண்டும். இறுவாமல் அமிருதமாகிவிடவேண்டும். அப்போது பிறப்புக் கிடையாது. பிறப்புக்குக் காரணம் காமன், இறப்புக்குக் காரணம் காலன். காமனையும், காலனையும் வென்றோமானால் அப்புறம் உற்பத்தியும் இல்லை. அழிவும் இல்லை. அதற்காகத்தான் காமனைக் கண்ணால் எரித்தவரும், காலனைக் காலால் உதைத்தவருமான ஈசுவரனைச் சரண் அடையவேண்டும்.

காஞ்சி காமகோடி

திருவாணைக்கா

உமாமகேஸ்வரன் உமையுடன் கயிலையில் உலகம் உய்திட யோக நிலையில் அமர்ந்து இருந்தார். அப்போ ஈஸ்வரி ஈஸ்வரனைப் பார்த்து அருகில் நான் இருக்க யோகநிலை அவசியமா என்று எள்ளி நகைத்தார். ஈஸ்வரனுக்கு அலட்சியச் சிரிப்பில் கோபம் வந்தது. அவர் தனது மனைவியே ஆனாலும், அகில உலகநாயகி ஆனாலும் சிரிப்பது சரியில்லை. ஆகவே உமையவளை மண்ணுலகம் போகும்படி கட்டளையிட்டார். ஈஸ்வரி திகைத்து நிற்க, நீ அங்கு போய் சிவபூசை செய் நான் அங்கு வந்து சிவஞான உபதேசமளிப்பேன் என்றார். நாயகன் சொல் மீறி நடக்கலாகாது. ஆகவே உமையவள் புவியை நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

நாயகி பூலோகத்தில் பாரத தேச சோலை நாட்டில் நாவல் மரங்கள் மிகுந்த பெரும் சோலையும், காவேரி பாயும், பொன்னியாறு பாயும் இடமும், அமைதி குளிர்ச்சி இனிமை செறிந்த ஓர் இடத்தை வழிபடத் தேர்ந்கெடுத்தார். அதுதான் திருவாணைக்காவாகும்.

பின் பொன்னியாற்று நீரை நீரைத் தனது இரண்டு திருக்கரங்களாலும் வாரி எடுத்தாள் அன்னை பார்வதி. அந்த அமுதம் போன்ற நீரைத் திரட்டி உருட்டி இலிங்கப் பிரதிட்டைசெய்து பூசித்துவந்தார் என்பது புராண வரலாறு. இத்தலம் ஐம்பூதங்களில் அப்பு (நீர்) தலமாகும். இங்கு உள்ள விங்கத்தை அப்புலிங்கம் என்றும், அமுதம் போன்ற நீரினால் இலிங்கம் அமைக்கப்பெற்றபடியால் அமுதலிங்கம் என்றும் கூறுவர். இறைவன் ஐம்புநாவலின்கீழ் தோன்றியதால் இத்தலத்து இறைவன் ஐம்புகேசுவரர் என்றும் திருப்பெயர் பூண்டார். இலிங்கம் உள்ள இடத்தில் நீர் இருக்கக் காணலாம். மூலத்தானத்தில் நீர் நிரம்பி விடுவதால் அடிக்கடி நீரை வெளியேற்றி பின் பூசை நடைபெறுவது வழக்கம்.

இத்தலத்தின் இறைவனை வழிபடுவோர் அமுத
மான நித்திய பதவியை அடைவர். நாவலி மரத்தடியில்
தோன்றிய இலிங்கமூர்த்தியை, ஒரு யானை நாள்தோறும்
தன் துதிக்கையால் நீர் கொணர்ந்து அபிஷேகம் செய்தும்,
மலர்கள் கொய்து அர்ச்சித்தும் வந்து முத்தியடைந்தது.
இதே இலிங்கத்தை ஒரு சிலந்தியும் சுத்தம்செய்து காத்து
வந்து முத்தியடைந்தது.

இக்கோயிலில் நான், எனது மனைவி, எனது தந்தை
ஆகியோர் நின்று வணங்குகின்றோம். அப்போ உச்சி
நேரம், மேளதாளத்துடன் சிவப்பு நிறச் சேலை உடுத்தி,
உருத்திர மாலையுட்கிரீடமும் ஆணிந்து அம்பிகையின்
வேடம் கொண்டு அன்னை உமையவளின் சந்நிதியிலிருந்து
வெளிப்படுகிறார் சிவாச்சாரியார் பின் அவர் பிரகாரத்தை
வலம் வந்து நீரின் தெய்வ வடிவமாய் திருக்கோலம் கொண்டி
ருக்கும் ஜம்புலிங்கத்துக்கு முன்னால் அமர்ந்துகொண்டு
பூசை செய்கிறார். அதன்பின் சந்நிதியின்முன் நின்ற காராம்
பசவுக்குப் பூசை செய்கிறார். பூசை முடிந்தபின், சிவாச்
சாரியார் மீண்டும் அம்பிகையின் சந்நிதானத்தை நோக்கிச்
செல்கிறார். இதனைப் பார்த்ததும் எங்களுக்கு மனம்
நிறைவுபெறுகிறது. உடம்பில் தெய்வீகம் ஏற்படுகிறது.

கோயில் அமைப்பு

இத்திருக்கோயில் மிகவும் பெரியது. ஆனால் ஐம்பு கேசுவரர் எழுந்தருளித் திகழும் கருவரை வாயில் மிகவும் சிறியது. இதன் சுற்று மதிவின் நீளம் 2452 அடி. அகலம் 1496 அடி. அதன் கனம் 6 அடி. உயரம் 35 அடியாகும். இக்கோயிலுக்கு 5 சுற்றுக்களும் ஏழு கோசுரங்களும் இருக்கின்றன. மேலும் நான்கு பக்கமும் நான்கு வாசல்கள் இருக்கின்றன. இவ்வெளி மதிலுக்கு திருநீற்று மதிவ் என்று பெயர். காரணம் அது திருமதிவ் சட்டுர் வேலை நடக்கிறது பல கூலியாட்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அப்போது வாயிலில் கோவணத்துடன் உருத்திரகான மாலை ஆணிந்து கொண்டு ஒரு சிவனடியார் இருக்கிறார். வேலையாட்கள் வேலை முடிந்து போகும் போது அவர்களுக்கு வீபூதி பிரசாதம் அளிக்கிறார். தினமும் இதே போல் நடக்கிறது. அதாவது அத்திருநீறு அவர்களுடைய வேலைக்குத் தக்கதாக பொற்காசாக மாறுகிறது. இத் திருநீறு கொடுக்கிறவர் கருணாமூர்த்தியாகிய ஐம்புநாதன் ஆவர். இவ்வரலாற்றைக்கேட்டதும் மெய் சிலிர்த்து நிற்கிறோம். இத்திருக்கோயிலில் பல தெய்வீக நிகழ்ச்சிகள் நடந்து இருப்பதை சிவாச்சாரியார் எங்களுக்கு எடுத்துக் கூறுகிறார்.

இங்கே ஒன்பது தீர்த்தங்கள் உள்ளன. இராமர் இலங்கை வேந்தன் இராவணனைக் கொன்ற பாவத்தைப் போக்குவதற்காக ஒரு குளத்தில் குளித்து ஒரு விங்கத்தை நிறுவி வணங்கினார் அக்குளம் இராமார் தீர்த்தம் எனப்படும்.

சோழமன்னன் தான் திருமணம் செய்யும் பெண்ணுக்கு அப்பெண்ணின் தந்தை ஓர் ஆழகான பதக்கத்தை கொடுக்கிறார். பதக்கத்தைப் பார்த்த மன்னன் அதனை ஐம்புலிங்கத்திற்கு கொடுக்க ஆசைப்பட்டு மணமகளிடம் கேட்கிறார். அதனை அவள் கொடுக்க மறுக்கிறாள்.

சில நாட்கள் செவ்வ மணமக்கள் இருவரும் காவிரி ஆற்றில் நீராடிய போது அரசியின் அப் பதக்கம் கழுத்திலிருந்து தவறி வீழ்ந்து காவிரி நீரோடு போய்விடுகிறது. அரசி அரசனுக்கு முறையிட்டு மிகவேதனை அடைந்தாள். அரசனோ அப்பதக்கம் நீர் விங்கத்திற்கே போய் சேர்ந்து விட்டது என்ற மகிழ்ச்சியடைந்தார். பின் இருவரும் ஐம்புலிங்கேஸ்வரரை வணங்க வர சிவாச்சாரியார் காவிரி நீரை குடத்தில் எடுத்துக் கொண்டு வந்து ஐம்புலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம் செய்ய குடத்திலிருந்து அப்பதக்கம் சங்கிலி விங்கத்தின் மேல் வீழ்ந்து விங்கத்தை அலங்கரித்தது. அரசனும் அரசியும் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

இதனை அறிந்த சுந்தரர் இப்படி பாடுகிறார்.
தாரமாகிய பொன்னித் தண்டறையாடி விழுத்தும்
நீரின்றின்று அடிபோற்றி நின்மலா கொள் என ஆங்கே
ஆரம் கொண்ட எம்மானைக் காவுடை ஆதியை நாளும்
ஈரம் உள்ளவர் நாளும் எம்மையும் ஆளுடையாரே.

இன்னுமோர் சம்பவம்

18ம் நூற்றாண்டு காலத்தில் சோழ மன்னரின் ஒருவர் ஒருநாள் காஸ்மீர் சால்வைகளை அவ்வூர் வியாபாரியிடமிருந்து வாங்கினார். பின் அவர் தனது மதிப்புக்கூரிய அமைச்சர் தாயுமானவருக்கு அதில் ஒரு சால்வையை பரிசாகக் கொடுத்தார். அரசனும் அமைச்சர் தாயுமானவரும் அலுவல விசயமாச கதைத்துக்கொண்டு இருக்கும் போது, வாசலுக்கு அருகில் வயது மிகுந்த தோல் சுருக்கப்பட்ட, குளிரால் நடுங்கியவாறு கூனி குறுகி ஓர் மூதாட்டி நின்று கொண்டு இருந்தார். உடனே அமைச்சர் தாயுமானவர் அக்கிழவிக்கு அருகே சென்று கிழவியின் முதுகை தடவி, தனது அரசனால் தனக்கு பரிசாக கொடுத்த சால்வையை அக்கிழவிக்கு போர்த்து, அருகிலிருந்த திண்ணையில் படுக்க வைத்தார். மூதாட்டி அமைச்சரை பார்த்து தனது நன்றியை தெரிவித்தார். இவ் விவலை

யுயர்ந்த சாஹ்வையை ஆக்கிழவிக்கு போர்த்திதது அரசு
 னுக்கு பிடிக்கவில்லை. அனால் அதனை வெளிக்காட்ட
 வில்லை. அன்று மாலை அரசு னும் அமைச்சரும்
 வழக்கமாக செல்லும் அகிலாண்டேஸ்வரியின் ஆலயத்துக்கு
 சென்றார்கள் தீபம் காட்டுவதற்கு முன்னம் திரை
 போடப்பட்டிருந்தது. தீபம் காட்ட திரை நீக்க ஆம்பிகை
 யின் மீது அமைச்சர், எழைக் கிழவிக்கு போர்த்தித சால்வை
 இருப்பதைக் கண்டார்கள் அரசு னும் அமைச்சரும் மகிழ்ச்சி
 அடைந்து மெய்யுருகி நின்றார்கள். எழைக் கிழவியாக
 வந்தவர் லோகநாயகிதாஹி என்பதை உணர்ந்தார்கள்.
 பின் தாயுமானவர் பாடுகிறார்

மாராயணன் செய் மதியூகமும்
 அட்ட சித்திநல் அன்பர்க்கு அருள்
 விருந்து காட்டிய பொன் அன்னமே.
 அண்டகோடி புகழ்காவை வாழும் அகி
 லாண்ட நாயகி என் அம்மையே

பின் மகாவித்துவாஹி மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்
 தனது அகிலாண்ட மாலையில் இப்படி பாடியிருக்கிறார்
 பிழைபல உடையோன் ஆயினும் அவற்றைப்
 பேதை நீ என்பதற்கு இணங்க
 குழைமனத்து அகற்றி ஆளவே வேண்டும்
 கூர்ந்து இனிது ஆண்டியாய் எனனின்
 மழைமலக் கூந்தல் கங்கையைப் புகழ்வேன்
 வைவரே தொத்தவர் தாயே
 கழைமலி கழனி சூழ்ந்திடு ஆளைக்கா
 அகிலாண்ட நாயகியே

அதாவது நாஹி பல பிழைகள் விட்டாலும் அதனை
 பொறுத்தருள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறார்,
 இது நிற்க

திருவானைக்காவில் ஐம்புலிங்கேசுவரரை வணங்கவந்த
 அப்பர் அடிகள் அங்கு நின்று மனமுருகி பாடுகிறார்.

“சிலந்தியும் ஆனைக்காவில்
 திருநிழல் பந்தர் செய்து

உலந்து அவன் இறந்த போதே
கோச் செங்கணாணும் ஆக
கலந்த நீர்க் காவிரி சூழ்
சோணாட்டுச் சோழாதங்கள்
குலந்தனில் பிறப்பித்திட்டார்
குறுக்கை வீரட்டனாரே

பிறகு பாடுகிறார்

எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சுற்றத்தார்
எம்மாடு சும்மாடா மேலவர் நல்லார்
செத்தால் வந்து உதவுவார் ஒருவரில்லைச்
சிறுவிருகால் தீழுட்டிச் செல்லா நிற்பர்
சித்தாய வேடத்தாய் நீடு பொன்னித்
திருவானைக் காவுடைய செல்வா என்றன்
அத்தா உன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றள்
அல்ல சண்டம் கொண்டு அடியேன் என் செய்கேனோ

இது ஓர் தத்துவப்பாடல்

திருஞான சம்பந்தர் பாடுகிறார்

ஊனைக்காவல் வெண்மதி மல்கு புல்கு வார்சடைத்
தேனைக்காவில் இன்மொழித் தேவியாகம் ஆயினான்
ஆனைக்காவில் அண்ணலை அபயமாக வாழ்பவர்
ஏனைக்காவல் வேண்டுவார்க்கு ஏதும் ஏதும் இல்லையே

பிறகு பாடுகிறார்

“ஊழிஊழி வையத்து
உயிர்கள் தோற்றும் ஊனொடும்
ஆழியானும் காண்கிலா
ஆனைக்காவில் அண்ணலைக்
காழிஞான சம்பந்தன்
கருதிச் சொன்ன பத்து இவை
வாழியாகச் சுற்பவர்
வல்வினைகள் மாயுமே.

இது நிற்க

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடுகிறார்.

“தந்தை தாய் உலகக் ஓர்
தத்துவன் மெய்த்தவத் தோர்க்குப்
பந்த மாயின் பெருமான்
பரிசுடையார் திருவடிகள்
அந்தன் யும்புணல் ஆனைக்
காவுமை ஆதீசை நாளும்
எந்தை என்று அடி சேர்வார்
எம்மையும் ஆளுடையாரே.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் திருவண்ணாமலையிலிருந்து திரு
வாணைக்காவை புலம்பிந்து பாடுகிறார்.

முன்னானை மூவர்க்கும் முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
பின்னானைப் பிச்சனைப் பேனுபெருந்துறையின்
மன்னானை வானவனை மாத்யலும் மாத்யானைத்
தென்ஆனைக் காவனைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
என்னானை என்அம்பன் என்பார்கட்கு இன்னமுதை
அன்னானை அம்மானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்
அருணகிரிநாத சுவாமிகள் பாடுகிறார்.

நாடித் தேடித் தொழுவார் பால் நாணத்தாகத் திரிவேனோ
மாடடற்கூடற் பதினான வாழ்வைச்சேரத் தருவாயே
பாடற் காதற் புரிவோனே பாலைத் தேனோத் தருள்வோனே
ஆடற் றோகைக் கினியோனே ஆனைக்காவிற் பெருமானே.

இது நிற்க

இத்தலத்தில் உமாதேவி, திருமால், பிரமன், சம்புமுனி
வர், ஸௌதமர், அகத்தியர், சிலந்தி, யானை, சூரியன்,
சந்திரன், இராணர் ஆகியோர் வழிபட்டு பேறுபெற்றவர்கள்.

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர்,
அருணகிரிநாதர், மாணிக்கவாசகர், தாயுமானவர் ஆகி
யோர் மெய்யருகி பாடி பேறு பெற்ற தலமும் ஆகும்.

ஐந்தறிவு கொண்ட யானைக்கும், அதனினும்
சிறமை பிறவியான சிலந்திக்கும் முத்தி அளித்தபெருமானு
ஆவார்.

எங்களை சிவாச்சாரியார் அழைத்துச் சென்று ஒவ்வொரு சுற்றிலும் இருக்கும் அற்புதங்களை விளக்கி எடுத்திடுகி கூறினார். மாசி மாத மிருகசீரிடம் நட்சத்திரத்தன்று கொடியேறி பங்குனி மாத ரேவதி நட்சத்திரத்திலே தேர்த்திருவிழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெறும் என்றும் மற்றும் பல திருவிழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெறுவதாக கூறினார் சிவாச்சாரியார். இக்கூடியில் சிவாச்சாரியாருக்கும் வண்ணப்புரம் சிவன்கோவில் சிவாச்சாரியாருக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. அதனை எனது கடுத்த நூலிலே விரிவாக விளக்குவேன்.

நாங்கள் பல வழிகளிலும் நாயன்மார்களின் பாதம் பட்ட இடத்திலும் சிறியோர்கள் ஆகிய எங்கள் பாதங்களும் படுவதையிட்டு மெய்யுருகி ஆனந்தமடைந்து ஐம்புலிங்கேஸ்வரரையும் அகிலாண்டநாயகியையும் வணங்கிக் கொண்டு விடைபெற்றோம்.

உன்னிடமும், என்னிடமும் மற்ற எல்லா இடங்களிலும் இறைவன் இருக்கிறார். பொறுமை இல்லாததால் நீ என்னிடம் தேவையிலாமலே கோபம் கொள்ளுகிறாய் இறைவனை நீ ஆடைய விரும்பினால் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் சம நிலை மாறாத மனநிலையுடன் இரு.

— ஓர் அடியார்

திருவண்ணாமலை

பஞ்ச பூதத் தலங்களுள் அக்கினித் தலமாக விளங்குகின்றது திருவண்ணாமலை. முத்தி தலங்களில் முதன்மை பெற்று விளங்குகின்றது. அதாவது திருவாரூரில் பிறக்க முத்தி, காசியில் இறக்க முத்தி, தில்லையைத் தரிசிக்க முத்தி, திருவண்ணாமலையை நினைக்க முத்தி,

இத்தலம் எப்படி ஏற்பட்டது என்றால், பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும் இருவருமே தம்மில் யார் பெரியவர்கள் என்று தமக்குள்ளே வாதம்செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இதனைச் சிவபிரான் பார்த்துவிட்டு, இதனை ஓர் முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக ஒரு போட்டியை ஏற்படுத்துகிறார். போட்டியில் யார் வெல்லுகிறாரோ அவர்தான் பெரியவர் என்றார். உடனே இருவரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். சிவபிரான் வரணுற ஒங்கி வளரும் அழற்பிளம்பாக மாறுகிறார். அந்த அழற்பிளம்பின் அடியை அல்லது முடியை எவர் முதலில் கண்டு வருகிறாரோ அவர்தான் பெரியவர் என்றார். போட்டி ஆரம்பமாகிறது. மகாவிஷ்ணு பண்ணியாக மாறி பூமியின் ஊடாக அடி தேடிச் செல்கிறார். பிரம்மா முடியைத்தேடி அன்ன உருவம் தாங்கிச் செல்கிறார். மகாவிஷ்ணு தனது தோல்வியை ஒப்புக்கொள்கிறார். ஆனால் பிரம்மா மேல் இருந்து ஒரு தாழம்பூ கீழ்நோக்கி வருவதைக் கண்டு, ஏ தாழம்பூவே நீ எங்கிருந்து வருகிறாய் என்று கேட்டார். அதற்குத் தாழம்பூ “நான் இறைவனின் முடியிலிருந்து வருகிறேன்” என்றது. உடனே பிரம்மா அந்தத் தாழம்பூவை தான் இறைவனின் முடியிலிருந்து எடுத்துவந்ததாகப் பொய்ச்சாட்சி சொல்லச் சொல்கிறார். தாழம்பூ அதற்கு ஒப்புக் கொண்டு பொய்ச்சாட்சி சொல்ல, சிவபிரானுக்கு உண்மை நிலைவிளங்க, பிரம்மாவை நீபோய் மனிதாகப் பூலோகத்தில் பிறக்கவேண்டும் என்றும், தாழம்பூவை தனது பூசைக்கே எடுக்கலாகாது என்று விலக்கியும்வைத்தார். இறைவன்மலை உருவில் மாறி மகாவிஷ்ணுவுக்கு அடியையும், முடியையும் காட்டுகிறார். அந்த மலைதான் திருவண்ணாமலையாகும்.

மேலும் இத்திருக்கோயிலினுள் தனிக் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளித் திருவருள் புரிகின்ற இறைவியின் திருப் பெயர் உண்ணாமுலையம்மை. கருவறையில் உண்ணாமுலையம்மை முன்று அடி உயரத் திருமேனிகொண்டு கருணை நோக்குடன் காட்சி கொடுக்கிறார்.

மலையைச் சுற்றி 360 தீர்த்தங்களும், எட்டுத் திசைகளிலும் அட்ட லிங்கங்களும் உண்டு. இக்கோயிலின் தல விருட்சம் மகிழ மரமாகும்.

திருவாணைக்காவில் நீர் வடிவில் உறையும் இறைவன் சந்நிதிக்குள் காணும் குளிர்மைக்கு எதிராக இங்கு வெம்மையைத் தருகிறது. இத்திருக்கோயிலில் உறையும் பாதாள விங்கத்தின் மேல் கடுந்தவம் புரிந்துகொண்டிருந்த ஸ்ரீ ரமணரை இறைவன் ஆட்கொண்டார்.

இத்தலத்தில் அரும்பெருஞ்சோதியாய் எழுந்தருளிய இறைவன் "அருவன் ஆயினும் அடியார்களுக்கு உருவனாய் வருவார். அருவுருவத் திருமேனியான சிவலிங்கத் திருவுருவில் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளித் திருக்காட்சி தருகிறார்."

இக்கோயில் 24 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் அமைந்துள்ளது. மிகப்பெரிய உயர்ந்த சுவர்களை 4 பக்கங்களும் உள்ளன. இங்கு 9 கோபுரங்களும், 9 விமானங்களும் உள்ளன. கோயிலுக்குள்ளே அநேக மண்டபங்கள் உள்ளன. கிழக்குப்பக்கத்தில் 217 அடி உயரம்கொண்ட கோபுரமும் தெற்கில் 157 அடி உயரம்கொண்ட கோபுரமும், மேற்கில் 144 அடி உயரம்கொண்ட கோபுரமும், வடக்கில் 171 அடி உயரம் கொண்ட கோபுரமும் உள்ளன. மற்றும் 8 கட்டைக் கோபுரங்கள் 70 அடி உயரம் கொண்டவையாக இருக்கின்றன.

அந்த அண்ணாமலைமுன் தொழுதுகொண்டு நான் மனைவி, தந்தை ஆகியோர் நிற்கின்றோம், பின்பு ஆலயத்தின் முதல் பிரகாரத்தை வலம் வருகிறோம். பின்

னர் கிழக்கு வாசல் கோபுரத்தைக் கடந்து உள்ளே செல்கின்றோம். எங்களுக்குக் கோயில் குருக்கள் ஐயா அங்கே வீற்றிருக்கும் ஒவ்வொரு தெய்வங்களையும், கோபுரங்களையும் பற்றி விளக்கி, அவற்றிற்குரிய வரலாறுகளையும் எடுத்துக் கூறினார். அதனை நாங்கள் கேட்டு மெய்மறந்து நின்றோம். பின்பு வல்லாள மகாராசர் கோபுரத்துக்குச் செல்கிறோம். அங்கேதான் அருணகிரிநாதர் தனது செல்வம் எல்லாவற்றையும் பெண்களுக்குக் கொடுத்து முறைகெட்ட வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டதனால் உஷ்டம் ஏற்பட இக்கோபுரத்தின் மேலேறி கீழே விழ, அவரைத் தடுத்து 'அஞ்சற்க' என்று அபயமளித்து, சும்மா இரு கொல்லற என்று அவருக்கு ஆறுதல் கூறி 'முத்தைத் தரு' என்று அவருடைய திருப்புகழுக்கு அடியெடுத்துக் கொடுக்கிறார் முருகப்பெருமான்.

அருணகிரிநாதர் பாடுகிறார்

முத்தைத் தரு பத்தித் திருநகை அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண முத்திக்கொரு வித்துக் குருபரா	எனவோதும்
முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின் முற்பட்டது கற்பித் திருவரும் முப்பத்துமு வர்க்கத் தமராடும்	அடிபேணப்
பத்துத்தலை தத்தக் கணை தொடு ஒற்றைக் கிரி மத்தைப் பொருதொடு பட்டப்பகல் வட்டத் துகிரியில்	இரவாகப்
பத்தத் கிர தத்தைக் கடவிய பச்சைப் புயல் மெச்சத் தகுயொருள் பட்சத் தொடு ரட்சித் தருள்வதும்	ஒருநாளே
தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி திக்கொக்கந டிக்கக் கழுகொடு	கழுதாடத்
திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர் தொக்குத் தொகு தொக்குத் தொகு தொகு	

சித்ரபவு ரீக்ஷத் ரிகடக

எனவோதக்

கொத்துப்பறை கொட்டக் கணமிசை

குக்குக்குக் குக்குக் குகுகு

குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென

முதுகுகை

கொட்புற்றெழ நட்பற் றவுணரை

வெட்டிப்பலி யீட்டுக் குலகிரி

குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல.

பெருமானே

இதனைத்தொடர்ந்து அருணகிரிநாதர் ஏறக்குறைய 16,000 திருப்புகழ் பாடியருளினார். ஆனால் இத்தலத்தில் 70 பாடல்களை மாத்திரம் அருளிச்செய்தார். இவர் ஏறக்குறைய 500 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தவர் என அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அடுத்தது கிளிக் கோபுரம் சிறப்புமிக்க வரலாறு உடையது. பிரபு தேவராயர் தேவலோகத்திலிருந்து பாரிசாதமலர் கொணர்க என்று கூற அதனைக் கொணரும்பொருட்டு தம் உடலைவிட்டு அருணகிரிநாதர் ஒரு கிளி உருவில் செல்ல, இதனை அறிந்த சம்பந்தாண்டாள், அருணகிரிநாதர் மரித்தார் என்று சொல்லி அந்த உடலைத் தகனம்செய்துவிட்டார். பின் தேவலோகத்திலிருந்து கிளி உருவத்தில் திரும்பிய அருணகிரிநாதர் தாம் விட்டுச்சென்ற உடலைக் காணாது நடந்த நிகழ்ச்சி அறிந்து அக்கோபுரத்திலே கிளியாகவே வாழ்ந்து 'சந்தர் அநுபூதி' என்னும் அற்புதமான பாடல்களைப் பாடினார்.

இதுநிற்க,

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் இத்தலத்தை வந்தடைந்து அண்ணாமலையானுக்குப் பாமாலை அணிந்து பணித்து வழிபட்டார். பின் இறைவனைப் போற்றிப் பாடுகிறார்.

'வட்ட னைம்மதி ரூடியை வானவர்
சிட்ட னைத்திரு வண்ணா மலையவனை
இட்ட னையிகழ்ந் தார்புர மூன்றையும்
அட்ட னையடி யேன்மறந் துய்வனோ'.

பின் பாடுகிறார்

ஓதிமா மலர்கள் தூவி
உமையவள் பங்கா மிக்க
சோதியே துலங்கும் எண்தோள்
சுடர்மழும் படையி னானே
ஆதியே அமரர் கோவே
அண்யணா மலையுளானே
நீதியால் நினை யல்லால்
நினையுகமா நினைவி லேனே.

இத்தலத்தில் மூன்று திருப்பதிகங்களை அவர் பாடி இருக்கிறார்.

இதுநிற்க,

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தலங்களை வழிபட்டு வந்து அறையணி நல்லூரில் இருக்கும் பெருமானை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிப் பணிந்தார். அப்போ அங்கே நின்ற அடியார்களை “திருவண்ணாமலை” அதோ தெரிகிறது என திருஞானசம்பந்தரிடம் காட்ட உடனே அவர் கரம் குவித்து அங்கு நின்றே பாடுகிறார். அவருக்கு அப்போது வயது 9.

உண்ணாமுலை யுமையாளொடும்
உடனாகிய ஒருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை
திரு மாமணி திகழ
மண்ணார்ந்தள அருவித்திரள்
மழலைம்முழ வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார் வினை
வழுவாவண் னமறுமே

பின் திருவண்ணாமலையை அடைந்து, அங்கு எம் பெருமானைத் தரிசனம்செய்து பாடுகிறார்.

வளவார்கனி படநூறிய
கடல்வண்ணனும் வேதக்
கிளர் தாமரைமலர் மேலுறை
கேடில் புகழோனும்
அளவாவணம் அழலாகிய
அண்ணாமலை அண்ணல்
தளராமுலை முறுவல்லுமை
தலை வன்னடி சுரணே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவண்ணாமலை தலத்
திற்குப் பாடியருளிய திருப்பதிகம் இன்று இல்லாதபடி
யால் அண்ணாமலையானை நினைந்து திருப்பரங்கூடத்தில்
இருந்து பாடியிருக்கிறார். அப்பாடல்

தென்னாத்தெனாத் தெத்தனா என்று பாடிச்
சில்புதமும் நீரும் திசைதிசை யென
பன்னான் மறை பாடுதிர் பாசூர் உளீர்
படம்பக்கர் கொட்டும் திருவொற்றியூரீர்
பண்ணார் மொழியானை ஓர்பங் குடையீர்
படு காட்டகத் தென்றும் ஓர்பற் றொழியீர்
அண்ணாமலையேன் என்றீர் ஆரூர் உளீர்
அடிகள் உமக்கு ஆட்செய அஞ்சுதுமே.

பிறிதொரு தலத்திலிருந்து பாடுகிறார்
தேனைக் காவல்கொண்டு விண்ட
கொன்றைச் செழுந்தாராய்
வானைக் காவல்கொண்டு நின்றார்
அறியா நெறியானே
ஆனைக் காவில் அரணே பரணே
அண்ணா மலையானே
ஊனைக் காவல் கைவிட்டுன்னை
உகப்பார் உணர்வரே.

இதுநிற்க.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் இத்தலத்திற்கு வந்து
சில நாட்கள் தங்கி திருவாசகத்தின் பகுதிகளான 'திரு

வெம்பாவை', 'திருவம்மாளை' ஆகியவற்றின் பாடல் களைப் பாடிப் போற்றினார்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பாடுகிறார்

விண்ணாளும் தேவர்க்கும் மேலான வேதியனை
மண்ணாளும் மன்னவர்க்கும் மாண்பாகி நின்றானை
தண்ணார் தமிழ் அளிக்கும் தன்பாண்டி நாட்டானை
பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையில்
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணா மலையானைப் பாடுதும் காண் அம்மானாய்

எனப் போற்றிப் பாடுகிறார்.

பெருமான் ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ் சோதியாய் ஒங்கி நின்று அருள்பாலிக்கும் தலம் திருவண்ணாமலையாகும். இத்தலத்தின் கோயில் பெரிது, கோபுரம் பெரிது, குளம் பெரிது, தத்துவம் பெரிது.

இத்தலத்தில் கார்த்திகை தீபப் பெருவிழா கார்த்திகை மாதத்தில் பத்து நாட்கள் நடைபெறும் பெரிய திருவிழாவாகும். இப்பெருவிழாவின் பத்தாம் நாள் ஊகாதீப தரிசனம் நடைபெறும்.

திருவண்ணாமலையில் பல சித்தர்கள் வாழ்ந்து முத்தியடைந்திருக்கிறார்கள். இத்தலத்தை இராமலிங்க சுவாமிகள், மறைஞானசம்பந்தர், சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இரமண மகாரிஷி இன்னும் பலர் போற்றிப் பாடியிருக்கிறார்கள். தற்போது ராம்ராம் சுவாமிகள் இங்கு வாழ்ந்து வருகிறார். இவர் காசியில் பிறந்தவர். பிச்சை எடுத்து உண்பதும், ஒரு நாயுடன் உலாவுவதும் இவரது வழக்கமாகும். தெய்வீக ஆற்றலும், தோற்றமும் உடைய இவரின் சக்தி சொல்லில் அடங்காதது. இவரிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்றோம்.

திருக்காளத்தி

திருக்காளத்தி என்னும் இத் திருத்தலம் ஆந்திரா பிரதேசத்தில் உள்ளது. இது ஒரு மலைத் தலமாகும். சிவபிரான் கோயில் கொண்டுள்ள மலைத்தலங்களுள் திருக்காளத்தி மிகவும் சிறப்புடையது. இத்தலம் பஞ்ச பூதத் தலங்களுள் காற்று (வாயு) தலமாகும். இதனை மூலத் தானத்தில் இறைவன் திருமுன் இருக்கும் தூண்டாமணி விளக்கு காற்றினால் மோதப்பட்டாற் போன்று அசைந்த வண்ணம் எரிந்துகொண்டிருக்கிறது. இத்தலத்துத் திருக்கோயில் மேற்குநோக்கி அமைந்துள்ளது. இங்கு சிவலிங்கம் சுயம்பு மூர்த்தியாவார். இவருக்கு பச்சைக் கற்பூரமும் திருநீறும் கலந்து அபிடேகம் செய்யப்படும்.

இத்தலத்தின் அருகில் சுவர்ணமுகி என்னும் ஆறு ஓடுகிறது. இது வடதிசை நோக்கி ஓடுவது தனிச் சிறப்பாகும். இதனை பொன்முகலி ஆறு என்றும் கூறுவர். இக்கோயிலுக்கு ஓர் பெரிய கோபுரம் உண்டு. இக் கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனுக்குத் தும்பைப் பூச் சூடுவது சிறப்பம்சமாகும்.

திருக்காளத்தியை நினைப்பதற்கு முன் எமது நெஞ்சில் படர்வது கண்ணப்பர். ஆம் கண்ணப்பர் ஒரு வேடவ் அவர் வேட்டையாடிக்கொண்டு போகும்போது ஓர் இடத்தில் சிவலிங்கமாக இறைவன் அமர்ந்து இருப்பதைக் கண்டார். (திருக்காளத்தியார்) தன்னை மறந்தார். வீட்டை மறந்தார். தனியாக இருந்த சிவலிங்கத்தைப் பார்த்து, இது என்ன யானை, கரடி, சிங்கம் போன்ற கொடிய மிருகங்கள் வாழும் காட்டில் தனியாக இருப்பதா என மனவேதனை அடைந்தார். உடனே அங்கிருந்து அவருக்குத் தொண்டுசெய்ய ஆயத்தமானான் இவர் தினமும் இறைவனுக்கு அபிஷேகம் செய்வதற்கு ஆற்று நீரைத் தனது வாய்க்குள்ளும், அர்ச்சிப்பதற்கு மலர்களுக்குப் பதிவாக வில்வ இலைகளையும் பறித்துக்கொண்டு வந்து வசிவிங்கத்தைத் தனது செருப்புக் காலால் சுத்தம்செய்து,

அவர்மேல் தன் வாய்க்குள்ளிருக்கும் நீரைக் கொப்பளித்து விலைவாசி இலகளைச் சாத்தி, இறைச்சி வகைகளை நைவேத்தியமாகப் படைப்பார். ஒருநாள் சிவலிங்கத்தின் கண்ணும் தெரிந்தன. சிவலிங்கத்தின் வலது கண்ணில் இருந்து இரத்தம் வருவதைக் கண்டார். உடனே அவர் அதற்குச் சிலவிதமான மூலிகைகளைப் பிடுங்கி வைத்தியம் செய்தார் சரிவரவில்லை. உடனே தனது வலதுகண்ணைப் பிடுங்கி சிவலிங்கத்தின் இரத்தம்வரும் கண்ணுக்குப் பொத்தினார். உடனே சிவலிங்கத்தின் இடதுகண்ணிலிருந்தும் இரத்தம் வரத்தொடங்கியது. உடனே தனது இடது கண்ணையும் பிடுங்கி சிவலிங்கத்தின் மறு கண்ணில் பொத்தினார். ஈசன் அவனுடைய பக்தியின் திறனைக் கண்டு அவருக்கு ஆறு நாட்களில் முத்திகொடுத்தார். இங்குள்ள திருக்கோயிலில் கண்ணப்பரின் திருவுருவம், இறைவனின் திருவுருவத்தின்முன்னர் நிற்கக் காணலாம். இத்தலத்தின் மலையுச்சியில் கண்ணப்பருக்குத் திருக்கோயில் அமைந்துள்ளது. மேலும் மலைமீதுள்ள சிவலிங்கத்தையே கண்ணப்பர் வழிபட்டார் என்று பெரியபுராணம் கூறுகின்றது. கண்ணப்பர் சைவசமய தத்துவ உலகில் எல்லோரும் போற்றும் ஒப்பரிய அன்புப் பிளம்பாக உள்ளவராய் ஆகிவிட்டார்.

கண்ணப்பநாயனார் இறைவனைக் காணமுயன்று கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் அவருக்கு இறைவனது கருணைமிக்க அருள் முன்பே கிடைத்துவிட்டது.

இதனை சேக்கிழார் தமது பெரியபுராணத்தில் இப்படிப் பாடுகிறார்.

திங்கள் சேர் சடையார் தம்மைச்
சென்றவர்காணா முன்னே
அங்கணர் கருணை கூர்ந்த
அருள்திரு நோக்கம் எய்தித்
தங்கிய பவத்தின் முன்னைச்
சார்புவிட்டு அகல நோக்கி
பொங்கிய ஓளியின் நிழல்
பொருவில் அன்புருவம் ஆனார்,

நக்கீரருக்கு ஈசனால் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனையால் அவருக்கு தொழுநோய் ஏற்பட்டது. அந் நோயை மாற்றவேண்டுமானால் அவர் காசியில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனை தரிசிக்க வேண்டும் என்று ஒரு நிபந்தனை. ஆகவே அவர் காசியை நோக்கிப் போகிறார். ஆனால் குறிக்கப்பட்ட இடத்திற்கு மேல் அவரால் போக முடியவில்லை. அப்போ அவருக்கு அங்கு ஓர் தீர்த்தம் தென்பட்டது. உடனே அவர் அதில் மூழ்கி எழுந்தார். அங்கு அவருக்கு காசி தென்பட்டது. நோயும் குணமாகியது. காசியாகத் தென்பட்ட இடம் திருக்காளத்தி, மூழ்கிய ஆறு சுவர்ணமுகி (பொன்முகலி): பின் நக்கீரர் நாள்தோறும் திருக்காளத்தியாரை தொழுது வணங்கி வந்தார்.

நக்கீரரால் பாடப் பெற்ற திருமுருகாற்றுப்படையில் இத் திருத்தலம் சிறப்புப் பெற்றிருப்பதை அறியலாம்.

‘கயிலை பாதி காளத்தி பாதி என்ற அந்தாதி 100 பாடல்களைக் கொண்டது. இது நக்கீரரால் அருளப்பட்டது.

திருஞானசம்பந்தர் சுவாமிகள் திருக்காளத்திக்கு வந்து வழிபட்டார். அவர் மனத்தில் அருள் பெருக்கெடுக்க, அங்கு இருந்தே கயிலாயம், காசி முதலிய தூர திருத்தலங்களை ஞானக்கண்கொண்டு அவர்கன்மேல் திருப்பதிகங்கள் பாடியிருக்கிறார். பின் இத்திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனைப் போற்றி இரண்டு திருப்பதிகங்கள் பாடியிருக்கிறார்.

அவர் பாடுகிறார்

‘கரும்புதேன் கட்டியும் கதலியின் கனிகளும்
அரும்புநீர் முகலியின் கரையினில் அணிமதி
ஒருங்குவார் சடையினன் காளத்தி ஒருவனை
விரும்புவார் அவர்கள் தாம் விண்ணுலகு ஆள்வரே”

பிறகு பாடுகிறார் (அப்போது அவருக்கு வயது பத்து.)

வேயனைய தோள்உமையோர் பாகமது
வாகவிடை யேறிசடைமேல்
தூயமதி சூடிசூடுகாடிந் நடம்
ஆடிமலை தன்னை வினவில்
வாய்கலச மாகவழி பாடுசெயும்
வேடன் மலராகு நயனம்
காய்கணை யினால் இடந்து ஈசனடி
கூடு காளத்தி மலையே

சிவபெருமானின் மலை எது என்று கேட்டால், காளத்தி மலையே என்று நேற்படி பாடலில் கூறப்படுகிறது.

இதுநிற்க, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருக்காளத்தி ஈசனைமெய்யுருக நின்று வணங்கி இப்படிப் பாடுகிறார்.

மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கின் உள்ளான்
வாயாரத் தன்னடியி பாடும் தொண்டர்
இனத்தகத்தான் இமையவர் தம் சிரத்தின் மேலான்
ஏழண்டத்து அப்பாலான் இப்பால் செம்பொன்
புனத்தகத்தான் நறுங்கொன்றைப் போதின்உள்ளான்
பொருப்பிடையான் நெருப்பிடையான் காற்றின் உள்ளான்
கனத்தகத்தான் கயிலாயத்து உச்சி உள்ளான்
காளத்தியான் அவன் என் கண்ணுளானே.

பிறகு பாடுகிறார்

கரியுருவு கண்டத்தென் கண்ணுளான்காண் கண்டன்காண்
வண்டுண்ட கொன்றை யான்காண் எ பவள வண்ணன்காண்
ஏகம்பன்காண் எ ஸ்டியையுந் தானாய குணத்தி னான்காண்
திரிபுரங்கள் தீயிட்ட தீயாடி காண் தீவினைகள் தீர்த்துமென்
சிந்தை
யான்காண், கரியுரிவை போர்த்து வந்த காபாகாண் காளத்திலி
யானவனென் கண்ணுளானே.

இதுநிற்க, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் காளத்தியாரை மெய்ப்புகழி நின்று பாடுகிறார்.

தளிர்போல் மெல்ல டியாள்
தலையாகத்து அமர்ந்தருளி
எளியாய் வந்தென்னுள்ளம்
புகுதவல்ல எம்பெருமான்
களியார் வண்டறையும்
திருக்காளத்தி உள்ளிருந்த
ஒளியே உன்னையல்லால்
இனி ஒன்றும் உணரேனே.

பிறகு பாடுகிறார்

மறிசேர் கையினனே மதமா உரிபோர்த் தவனே
குறியே என்னுடைய குருவே உங்குற்றேவல் செய்வேன்
தெறியே நினைடியார் நினைக்கும் திருக் காளத்தியுள்
அறிவே உன்னை யல்லால் அறிந்தேத்த மாட்டேனே.

மாணிக்கவாசகர் தில்லையிலிருந்து திருக்காளத்தி இறைவனை நினைத்துப் பாடுகிறார் (திருத்தோணோச்சுத்தில்)

பொருட் பற்றிச் செய்கின்ற
பூசனைகள் போல் விளங்கச்
செருப்புற்ற சீரடி
வாய்க் கலச மூனமுதம்
விருப்புற்று வேடனார்
சேடறிய மெய்துளிர்ந்தங்
கருட் பெற்று நின்றவா
தோணோக்க மாடாமோ.

பிறகு பாடுகிறார் தில்லையிலிருந்து (திருக்கோத்தும்பியில்)

கண்ணப்ப னொப்பதோ
ரன்பின்மை கண்டபி
னென்னப்ப னென்னொப்பி
லென்னையுமாட்கொண்டருளி
வண்ணப் பணித் தென்னை
வாவென்ற வான் கருணைச்
சுண்ணப் பொன் னீற்றற்கே
சென்றுதாய் கோத்தும்பி.

அருணகிரிநாதர் திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனைப் போற்றிப் பாடுகிறார்.

சிரத்தானத்தில் பணியாதே
 செகத்தோர் பற்றைக் குறியாதே
 வருத்தா மற்றொப் பிலதான
 மலர்த்தாள் வைத்தெத்தனை ஆள்வாயே
 நிருத்தா கர்த்தத் துவநேகா
 நினைத்தார் சித்தத் துறைவோனே
 திருத்தாள் முத்தர்க் கருள்வோனே
 திருக்காளத்திப் பெருமாளே.

இங்கு அருணகிரிநாதர் மூன்று திருப்புகழ்களைப் பாடியிருக்கிறார்.

பட்டினத்தடிகள் திருக்காளத்தியாரை வணங்கிக் கம்பீரமான குரலில் தத்துவப் பாடல்களைப் பாடுகிறார்.

வாளால் மகவுரித்து ஊட்ட வல்லே னல்லேன்
 மாது சொன்ன
 சூளால் இளமை துறக்க வல்லே னல்லேன்
 தொண்டுசெய்து
 நாளாறில் கண்ணிடந்து அப்ப வல்லே னல்லேன்
 நானினிச் சென்று
 ஆளாவது எப்படியோ திருக்காளத்தி அப்பருக்கே

பிறகு பாடுகிறார்

பத்தும் புகுந்து பிறந்து
 வளர்ந்துபட் டாடைசுற்றி
 முத்தும் பவளமும் பூண்டு ஓடி
 ஆடி முடித்த பின்பு
 செத்துக் கிக்கும் பிணத்தரு
 கே இனிச் சாப் பிணங்கள்
 கத்தும் கணக்கு என்ன காண் கபி
 லாபுரிக் காளத்தியே.

இதுநிற்க, திருக்காளத்தியை தென்கயிலாயம் என்றும் சொல்லுவர்

மேலும் இத்தலத்தில் அர்ச்சுனை பாசபாதாஸ்திரம் பெறுவதற்காகக் கடும்தவம்செய்து அதனை அங்குபெற்ற தாகப் புராணங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் இத்தலத்தில் ஒரு சிலந்தி, ஒரு யானை, ஒரு நாகம் என்பன இறைவனுக்குத் தொண்டுசெய்து, பக்தியாக வழிபட்டு வந்தன. ஈசன் அவற்றிற்குப் பல வழிகளால் சோகனைகளை ஏற்படுத்தி முத்திகொடுத்தார் இதிலிருந்து அறியக்கூடியது என்னவெனில் அனைத்து ஜீவராசிகளும் இறைவன் முன் சமம். சிலந்தி, யானை, நாகம் போன்ற எண்ணற்ற ஜீவராசிகளும் மாந்தர்களும் அவருக்கு ஒன்றே என்பதனைக் குறிக்கிறது.

திருமால், பிரமன், இலக்குமி, சரஸ்வதி, அகர்தியர், வசிட்டர், அசுரன், ஆதிசேடன், இராகு, கேது, நக்கீரர், இராமர், திருஞானசம்பந்தர் சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், பட்டினத்தார், அருணகிரிநாதர் ஆகியோர் நேரில்சென்று ஈசனை வணங்கிய தலம் திருக்காளத்தியாகும்.

இங்கு சரியாக பன்னிரண்டாண்டிற்கு ஒருமுறை தவறாது கும்பாபிஷேகம் நடத்திவருகிறார்கள். இத்திருத்தலத்தில் மாசி மாதம் நிகழும் மகாசிவரத்திரி மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. ராகு, கேது தோஷ பரி காரமும் இங்கு விசேடமாகச் செய்யப்படுகிறது.

உளது இருதயத்திலிருந்து அகங்காரம் முழுவதும் நீங்கவேண்டும் நான்தான் பெரியவன். எனக்குத்தான் எல்லாம் தெரியும். நான் சொல்லுவதுதான் சரி என்ற எண்ணங்கள் இருந்தால், அவனின் இருதயத்தில் ஒருபோதும் ஈஸ்வரன் தோன்றமாட்டார்.

ஓர் அடியான்

மனதில் நான்கு வகையான அழுக்குகள் உள்ளன. அவையாவன 1) பொறாமை 2) ஆசை 3) கோபம் 4) பகை இந்த நான்கு அழுக்குகளையும் தியானம் என்ற நீரினால் தான் சுழி அகற்றமுடியும்.

ஓர் அடியான்

சிதம்பரம்

பஞ்சபூத தலங்களில் ஆகாய தலமாக விளங்குவது சிதம்பரம். சிதம்பரம் என்ற பெயரை சொல்லும் போது காதி இன்பத் தேன் வந்து பாய்கிறது. இத் திருத்தலம் சோழ நாட்டில் அமைந்துள்ளது. இதனை பெரிய கோயில் என்றும் தில்லைநடராஜர் கோயில் என்றும் அழைப்பதுண்டு சைவமயத்தில் தலைசிறந்த தலம் தில்லை தலமாகும். உலக மெல்லாம் வியந்து போற்றும் திருத்தலம் தில்லைத்தலம் அந்த அருவதரும் திருப்பூமியில் காலியிதிக்கும் பாக்கியம் பெற்ற போதே நம் உணர்வுகள் கிளர்ச்சிக்குள்ளாக, மனங் கசிந்துருகி, ஆனந்தம் வருவிச் சொரிய, அதிதிருத் தலத்தில் நிற்கின்றோம்.

இக்கோயில் சுமார் நாற்பது ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் அமைந்திருக்கிறது. இக்கோயிலின் நான்கு பக்கங்களும் நான்கு கோபுரங்கள் உள்ளன. இக் கோயிலின் கோபுர தரிசனம் மிகவும் விசேடமானது. எம்பெருமான் நடராஜர் தெற்கு முகமாக எழுந்தருளியிருக்கிறார். இங்கு ஐந்து சபைகள் உள்ளன அவையாவன:

- (1) சிற்றம்பலம் (சிற்சபை)
- (2) பொன்னம்பலம் (கனகசபை)
- (3) பேரம்பலம் (தேவ சபை)
- (4) திருத்தசபை
- (5) ராசசபை ஆகும்.

சிற்றம்பலம் நடராஜர் திருநடனம் புரிந்தருளும் இடமாகும். இச் சிற்றம்பலத்தின் உள்ளே செவ்வதற்கு ஐந்து படிகள் இருக்கின்றன. இ த ர் கு பஞ்சாட்சரப் படிகள் என்று பெயர்.

பொன்னம்பலம்

இதுசிற்றம்பலத்திற்குமுன்னுள்ளது. இங்குஎம்பெருமானுக்கு அபிஷேகம்நடைபெறும் இடமாகும். இங்கு படிகலிங்கத்துக்கு நாள்தோறும் ஆறுகால பூசையும் இரண்டம்காலப் பூசை

யின்போது அபிஷேகமும் நடைபெறும். பொன்னம்பலத்தின் மேல் ஒன்பது தங்கக் கவசங்கள் உள்ளன. இவ்வொன்பதும் ஒன்பது சக்திகளாகும். பொன்னம்பலத்தில் 64 கைமரங்களுள்ளன இவை 64 கலைகளாகும். 21600 பொன் ஒடுகள் வேயப்பட்டுள்ளன. இவை மனிதனால் ஒவ்வொருநாளும் விடப்படுகின்ற மூச்சுகளின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கும். அங்கே 72000 ஆணிகளை பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இவை மனித உடலில் உள்ள நரம்புகளின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கின்றன. இங்குள்ள 18 தூண்களும் பதினெண் புராணங்களை உணர்த்துகின்றன.

பேரம்பலம் (தேவ சபை) இங்கு பஞ்சமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும் இடமாகும்.

திருத்த சபை இங்குதான் ஈசன் காளியுடன் போட்டி நடனம் ஆடிய இடம்.

இராச சபை இதுதான் ஆயிரம்கால் மண்டபம். ஆளி மார்கழி மாதங்களில் ஒன்பதாம் திருநாளில் நடராசர் பெருமான் திருத்தேரில் எழுந்தருளி வந்து இந்த ஆயிரம்கால் மண்டபத்தில் வீற்றிருப்பார்.

இறைவன் அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்னும் மூன்று நிலைகளில் விளங்குகிறார் என்பது சைவ சித்தாந்தம். சிற்சபையின் வலது பக்கத்தில் ஒரு சிறு வாயில் உள்ளது. அதிலுள்ள திரை அகற்றப்படும்போது சிதம்பர ராசிய தரிசனத்தைக் காணலாம். இங்கே உருவம் ஒன்று காட்டாமல் ஆகாயத்தில் இறைவன் இருப்பதை அக்கண்களால் கண்ணாரவேண்டும் என்பது அதன் தத்துவம்.

இங்கு 10 தீர்த்தங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் சிவ கங்கை முக்கியம் வாய்ந்ததாக இருக்கின்றது. இத்தீர்த்தம் அன்னை சிவகாமியம்மன் கோயிலின் எதிரே அழகுமிக்கதாக அமைந்திருக்கின்றது. இத்தீர்த்தத்தில் வருடப்பிறப்பு, மார்கழித் திருவாதிரை, மாசி மகம், சிவராத்திரி ஆகிய விசேட நாட்களில் நீராடுவது பெரும் புண்ணியமாகும். இத்தலத்தின் தலவிருட்சம் தில்லை மரமாகும்.

சந்தானக் குரவருள் ஒருவரான உமாபதிச் சிவாச்சாரியார் சிதம்பரத் தலத்துக்கு ஒரு புராணம் செய்தருளியிருக்கிறார். அதுதான் கோயிற்புராணம். இதில் கோயில் எப்படி உண்டானது. அங்கே பூசை, வழிபாடு எப்படி நடப்பது என்பது விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அந்த மண்ணில் மலர்ந்த தெய்வீகங்கள் பல.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பல சிவதலங்களை வழிபட்டுக்கொண்டு இறுதியாக சிதம்பரத்தை அடைந்தார். இங்கு அவர் திருவாசகத்தில் 24 திருப்பதிகங்கள் பாடி அருளினார்.

ஒருநாள் இறைவன் அந்தணவுருவில் மாணிக்கவாசகரை அணுகி, திருவாசகம் முழுவதையும் சொல்லச் சொல்லி தான் அதனை ஏடும் எழுத்தாணியும் கொண்டு எழுதி முடித்தார் பின், உன் வாயால் கோவையைப் பாடுக என்றார். உடனே மாணிக்கவாசகர் திருக்கோவையைப் பாடி, அத்திருக்கோவையின் அடியில் மாணிக்கவாசகர் சொல்ல சிற்றம்பல உடையான் எழுதியது என்று கைச்சாத்திட்டு சிற்சபையின் படியில் வைத்துவிட்டு மறைந்தருளினார். தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் இவ்வேட்டை மாணிக்கவாசகருக்குக் காட்டி, இப்பாடல்களின் பொருள் என்ன? என்று கேட்க, அவர் தில்லைப் பெருமானைக் காட்டி, 'இவரே பொருள்' எனக்கூறி அம்பலக் கூத்தர் ஆடிமலரில் இரண்டறக் கலந்தருளினார்.

இதற்குமுன் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தில்லையில் இருக்கும் காலத்தில், ஈழநாட்டிலிருந்து புத்த மன்னன், புத்த குரு அவருடைய ஊமைப்பெண் ஆகியோருடன் சிலையை வந்தடைந்து தில்லையில் உள்ளவர்களை வாதத்திற்கு அழைத்தார். உடனே மாணிக்கவாசகர் உன் வாதம் என்ன? என்று கேட்டார். அதற்கு புத்தமன்னன் புத்தசமயத்தான் உண்மைச் சமயம் என்று கூறினான். அதற்கு மாணிக்கவாசகர் மறுத்து சைவசமயம்தான் மெய்யான சமயம் என வாதிட்டார். அதைக் கேட்ட புத்தமன்னன்

மாணிக்கவாசகரை நோக்கி, பேசுபவர்களை ஊமைகளாக்கி ஊமையாகிய எனது மகளைப் பேசவும் செய்தாள் நாடிகள் அனைவரும் சைவசமயத்தில் சேர்ந்துவிடுவோம் என்றார். உடனே மாணிக்கவாசகர் பிறவி ஊமைப் பெண்ணை வாய்திறந்து பேசச்செய்து, மன்னனை ஊமையாக்கினார். உடனே மன்னன் மாணிக்கவாசகரிடம் சரணடைப பின் அவனையும் பேசச் செய்தார். இவற்றை திருவாசகத்தில் திருச்சாழல் எனத் தொகுத்தார். புத்தர் புத்த மன்னன் அனைவரும் சைவராயினர்.

மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள் திருப்பெருந்துறையில் அருளிய திருச்சதகத்தில்

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை
சங்கரா போற்றி வான
விருத்தனே போற்றி யெங்கள்
விடலை போற்றி யொப்பி
லொருத்தனே போற்றி யும்பர்
தம்பிரான் போற்றி தில்லை
நிருத்தனே போற்றி யெங்க
ணின்மலா போற்றி போற்றி,

இப்படிப் போற்றிப் பாடுகிறார்

இது நிற்க, அன்னை உமையவளிடம் ஞானப்பால் உண்ட. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் இத்தலத்தின் தெற்கு கோபுர வாசலால் சென்று பொன்னம்பலவாணரைத் தரிசித்து அங்கு பல தேவார திருப்பதிகங்களை பாடியிருக்கிறார்.

அவர் அங்கு நின்று பாடுகிறார்

செல்வ நெடுமாடம் சென்று சேண் ஓங்கிச்
செல்வ மதிதோயச் செல்வம் உயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பல மேயச்
செல்வன் கழல்ஏத்தும் செல்வம் செல்வமே.

இது நிற்க, இத்தலத்தின் மேற்குக் கோபுரவாசல் வழியாக திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் உள்ளே சென்று தில்லையம்பலக் கூத்தனின் திருவடியில் நின்று, ஆனந்தக்கூத்தப் பெருமானின் திருக்கோலத்தைக் கண்டு, மனமுருகிப் பாடுகிறார்

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமின் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல்
மேனியில் பால் வெண்ணீறும்
இனித்தம் உடைய எடுத்த பொற்பாதமும் காணப் பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே
இந்த மாநிலத்தே.

பிறகு பாடுகிறார்

அல்லல் என்செய்யும் அருவினை என்செய்யும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தம்தான் என்செய்யும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம்பல வனார்க்கு
எல்லை யில்லைதோர் அடிமை பூண்டோனுக்கே.

இதுநிற்க, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சிதம்பரத்திற்கு எழுந்தருளினார். அங்கே அவர் வடக்குக் கோபுரவாசலால் உள்ளே சென்று தில்லைக் கூத்தனை வணங்கி மனமுருகிப் பாடுகிறார்.

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப் பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில் சூழ் குன்றையார் விறல் மிண்டர்க்கடியேன்
அல்லி மென் முல்லை யந்தார் அமர்ந்திக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆருளில் அம்மானுக் காணே.

தொண்டர்களின் பெருமைகளைத் தொகுத்துக் கூறும் திருத்தொண்டர் தொகையில் இப்படிப் பாடியிருக்கிறார்.

இதுநிற்க

வெளிப் பூக்களில் சிவகங்கைத் தீர்க்கத்துக்கு அருகில் அமைந்திருக்கும் ராஜசபையாகிய ஆயிரம்காண்ட மண்டபத்தினதான் 'உலகெலாம்' என இறைவன் அடியெடுத்துக் கொடுக்க சேக்கிழார் சுவாமிகள் தொண்டர்களின் பெருமைகளைக் கூறும் பெரியபுராணத்தை எழுதி அரங்கேற்றினார்.

எப்பெருமான் அடியெடுத்துக் கொடுக்க, சேக்கிழார் பாடுகிறார்

உலகெலா முணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேதியன்
அலகில் னோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

அருணகிரிநாதர் சிதம்பரத்தில் நின்று பொன்னம்பலப் பெருமானைத் தரிசித்துத் திருப்புகழை மனமுருகிப் பாடுகிறார்

கனகசபை மேவு மெனதுகுரு நாத

கருணை முரு கேசப் பெருமாள் காண்

கனக நிற வேத னபயமிட மோது

கரக மல சோதிப் பெருமாள் காண்

வினவுமடி யாரை மருவியினை யாடு

வீர ரச மோகப் பெருமாள் காண்

விதி முநிவர் தேவ ரருணகிரி நாதர்

விமலசர சோதிப் பெருமாள் காண்

சனகிமண வாளன் மருகனென வேது

சதமகிழ்து மாரப் பெருமாள் காண்

சரணசிவ காமி யிரணகுல காரி

தரு முருக நாமப் பெருமாள் காண்

இனிது வனமேவு மமிர் தகுற மாதோ

டியல் பரவு காதற் பெருமாள் காண்

இணையிலிப தோகை மதியின் மகளோடு

நியல்புலி யுர் வாழ் பொற் பெருமானே

பிறகு பாடுகிறார்

செஞ்சுலக முகையார்பால் கிந்தைநிலை தடுமாறா
அங்கமிக மெலியாதே அன்புருக அருள்வாயே
செங்கைபிடி கொடியோனே செஞ்சொல் தெரிபுலவோனே
மங்கையுமை தருசேயே மன்றுள்வளர் பெருமானே.

இங்கு அருணகிரிநாதர் 60 திருப்புகழ்களை மன
முருகிப் பாடியிருக்கிறார்.

இதுநிற்க

சிதம்பரத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆனந்தக் கூத்தனின்
முன்னால் கோவணத்துடன் நின்று மெய்கறந்து பட்டினத்
தடிகள் பாடுகிறார்.

காம்பிணங் கும்பனைத் தோளார்க்கும் பொன்னுக்குங்
காசினுக்கும்
தாம்பிணங் கும்பல வாசையும்விட்டுத் தனித்துச் செத்துப்
போப்பிணத் தன்னைத் திரளாகக் கூடிப் புரண்டு இனிமேல்
சாபிணங் கத்துதை யோவென் செய்வேன் தில்லைச்
சங்கரனே.

பிறகு பாடுகிறார்

காடே திரிந்தென்ன? காற்றே புசித்தென்ன? கந்தைசுற்றி
ஓடே எடுத்தென்ன? உள்ளன்பி லாதவ ரோங்கு விண்ணார்
நாடே யிடைமரு நீசர்க்கு மெய்யன்பர் நாறியாபால்
வீடே யிருப்பினு மெய்ஞ்ஞான வீட்டின்ப மேவுபவரே

மன்வாசகம் கடந்த தேவநாயனார் அவர்களால்
இயற்றப்பட்ட உண்மை விளக்கத்தில்

ஆடும் படிகேன் நல் அம்பலத்தான் ஐயனே
நாடும் திருவடியிலே நகரம் கூடும்
மகரம் உதரம் வளர்ந்தோர் சிகரம்
பகரு முகம் வா முடியைப் பாடி.

என ஆனந்த நடனம் ஆடுகின்ற எம்பெருமானைப்
போற்றிப் பாடியிருக்கிறார்

திருமூலநாயனார் தனது திருமந்திரத்தல் தில்லைக் கூத்தனை இப்படிப் போற்றிப் பாடுகிறார்

எங்கும் திருமேனி எங்கும் சிவசக்தி
எங்கும் சிதம்பரம் எங்கும் திருநடனம்
எங்கும் சிவமா யிருத்தல் எங்கெங்கும்
தங்கும் சிவனருள் தன் விளையாட்டதே.

அந்த அம்பலவாணரின் ஆட்டத்தில் திளளத்த திருமூலர் இப்படியும் பாடியிருக்கிறார்.

காளியோ டாடிக் கனகாசலத் தாடிக்
கூனியோ டாடிக் குவலயத்தே யாடி
நீடியநீர் தீகால் நின் வானிடையாடி
நாளுற அம்பலத் தேயாடும் நாதனே.

இது நிற்க.

இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் பொல்லாப் பிள்ளை யாருக்கு இறைபணிசெய்த குருக்கள் நம்பியாண்டார்நம்பி யாவரார். இவர் பிள்ளையாருடன் நேரில் பேசுகளவுக்குப் பக்தியுடையவர். பிள்ளையார்தான் அவருக்குத் தேவார, திருவாசக ஏடுகள் இருந்த இடத்தைக் காட்டினார். அவை நடராசப் பெருமானின் ஆலயத்தினுள் ஓர் அறையில் இருந்தன. அதனை அறிந்த சோழ மன்னன் தீட்சித்தர் களில் நிபந்தனைக்கு அமைய ஏடுகளை எடுத்தார். அவற்றில் அநேகம் கறையான் அரித்தநிலையில் காணப்பட்டன. அதனையிட்டு அரசன் வேதனையடைய ஓர் அசரீரி ஒலித் தது.

அவ் அசரீரி,

“இன்றைய மாந்தருக்குத் தேவையான ஏதும் அழிய வில்லை. இவற்றை ஒதி உய்வீர்” என்றதும்

அரசன் மனமகிழ்ச்சியடைந்து, நம்பியாண்டார்நம்பி மூலம் அவற்றை முறைப்படுத்தினார்.

ஆ! எத்துணை புண்ணிய பூமி நாம் நின்றுகொண் டிருக்கிறோம் என்று நினைத் தாலே மெய்யுருகிறது

நமக்கு. பன்னிரு திருமுறைகளை நாம் பெற்ற இடமெ
லவா?

தில்லைவாழந்தணர் மரபில் தோன்றியவர் உமாபதி
சிவாச்சாரியார். இவர் தில்லைக் கூத்தனுக்குத் தொண்டு
செய்து வந்தவர். ஒருநாள் இவர் ஆலயத்திலிருந்து பட்
டப் பகலில் ஒருவர் தீப்பந்தம் பிடிக்க பல்லக்கில் வந்தார்.
இதனை மறைஞான சம்பந்தர் பார்த்துண்டு, அதோ
பட்டமரத்திலே பகற்குருடு போகிறது என்று ஏளனமாகக்
கூறினார். (இங்கு பட்டமரம் என்பது பல்லக்காகும்)
மறைஞானசம்பந்தர் கூறியது உமாபதிசிவாச்சாரியாருக்கு
ஞானத்தைக் கொடுத்தது. உடனே அவர் பலலக்கிலிருந்து
இறங்கி மறைஞானசம்பந்தரின் காலில் வீழ்ந்து அவரைக்
குருவாக ஏற்றார்.

பின் மறைஞானசம்பந்தர் ஒரு வீட்டில் உணவு
கேட்க, அவர்கள் கூழை அவரின் கைகளில் விட, அதனை
அவர் குடித்தார். அப்போ அவரின் கைகளில் இருந்து
ஒழுகிய கூழை உமாபதிசிவாச்சாரியார் உட்கொண்டார்.
இதனை அறிந்த ஏனைய தில்லைத் தீட்சித்தர்கள் அவரை
ஒதுக்கிவைத்தனர். அடுத்தநாள் காலையில் அத் தில்லைத்
தீட்சித்தர்கள் கோயிலுக்குள் சென்றபோது, அங்கு தில்
லைப் பெருமானின் திருமேனியைக் காணாது நின்றனர்.
அப்போது “உமாபதிசிவத்தின் பெட்டகத்தில் இருக்கின்
றோம்” என அசரீரி கேட்டது.

அதன்பின்னர் தில்லைக் கூத்தப்பெருமான் திருவிழா
தொடக்கத்தின்போது கொடியேற்றம் நடந்தவேளையில்
கொடி ஏறாமல் நின்றது. உடனே தீட்சித்தர்கள் தங்
கள் தவறை உணர்ந்து, உமாபதிசிவாச்சாரியாரை அணு
கியபோது அவர் வந்து “கொடிக்கவி” என்னும் நூலைப்
பாட கொடியேறியது.

இதுநிற்க

சேந்தனார் தில்லைக்கூத்தனின் அடியார். இவர்
தனது அன்பின் திறத்தை உலகிற்குக் காட்டவேண்டும்
என்று விரும்பினார். ஈசன் மார்கழி மாதத் திருவார

திரை நட்சத்திரத் திருவிழாவின்போது திருத்தேர் வீதி வலம்வரும்பொழுது கடும் மழை பெய்கிறது. திருத்தேர் சேற்றில் புதைந்து இழுக்கமுடியாமல் போய்விடுகிறது தேர் இழுக்கும் குழுவிட சேந்தனாரும் இருந்தார். அந் நேரம் "சேந்தா தேர் ஓடப் பல்லாண்டு பாடுக" என்று ஒலி எல்லோருக்கும் கேட்கும்வண்ணம் ஒலித்தது. உடனே சேந்தனார், மண்ணுக் தில்லை வளர்க நம் பக்தர்கள் எனத் தொடங்கும் திருப்பல்லாண்டுத் திருப்பதிகத்தைப் பாடி, எம்பெருமானின் திருத்தேர் வடம்பிடிக்காமல் தானே ஆசைந்து ஓடி தனது நிலையினை அடைந்தது. சேந்தனாரின் தெய்வீக அருளை எல்லோரும் மெச்சினார்கள்.

இதேபோன்று 1989 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில் அராலி மேற்கில் இருக்கும் ஞானியர் கோவிலில் நடராசப் பெருமானின் திருத்தேர் வீதிவலம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்போ அங்கே கடும் மழை பெய்கிறது அடியார்கள் எல்லோரும் நனைந்த வண்ணம் தேரை இழுக்கிறார்கள். இதேநேரம் எனக்கு ஓர் தெய்வீக ஆசை எனது மனதிலே ஏற்பட்டது, பெருமானின் கருணையால் இத் திருத்தேரும் சேற்றில் புதைந்து இழுக்கமுடியாமல் இருக்க, திருத்தேர் இழுக்கும் குழுவில் ஒருவர் பெருமானின் கருணையால் திருப்பல்லாண்டு பாட திருத்தேர் வடம்பிடிக்காமல் இருப்பிடம் வரவேண்டும் ஆனால் பெரும்மழை பெய்தும், ஒரு கஷ்டமுமின்றி திருத்தேர் இருப்பிடம் வந்துசேர்ந்தது. பின் எனது ஆசையை மறந்தேன்.

இதுநிற்க,

ஆலயத்திற்குள் சென்று பொன்னம்பலத்தை வணங்குவதற்குமுன், திருமுலநாதர் கோயில் உண்டு. இங்கு தான் பாலுக்காக அமுத குழந்தைக்கு ஓர் பாற்கடலையே உண்டாக்கிக் கொடுத்தார் இறைவன்.

அதையொட்டி திருப்பல்லாண்டில் சேந்தனார் பாடு
கிறார்

பாலுக்குப் பாலகண் வேண்டியழுதிட
பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே பிடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

இதுநிற்க.

நந்தனார் அரிசனத் தொண்டர். இவர் ஒரு சிவ
பக்தர். தில்லைத் தல புறவாயிலில் நின்றபடியே இறை
வனை வழிபட்டு வந்தார். தம் குலம் காரணமாக உள்ளே
சென்று வணங்கமுடியாமல் இருந்தார். ஒருநாள் இறை
வன் அவருக்கு கணவில் 'இப்பிறவி போய் நீங்க எரியி
லிடை யில் நீ மூழ்கி நம் கோயிலுள் புகு' எனப் பணித்து
அவ்வாறே தில்லைவாழ் அந்தணருக்கும், நந்தனாருக்கு
எரி அமைத்துத்தர பணித்து மறைந்தருளினார். தில்லை
வாழ் அந்தணர் அவ்வாறே தீ மூட்டிக்கொடுக்க நந்தனார்
அதில் மூழ்கி எழுந்து திருக்கோயிலுக்குள் சென்று இறை
வனுடன் இரண்டறக் கலந்தார். இப்படி எத்தனையோ
புதியவீக நிகழ்ச்சிகள் நடந்த இடம் சிதம்பரமாகும்.

இதுநிற்க,

இவ்வாலயத்தின் கிழக்கு வாசல்பக்க வழியாக
மாணிக்கவாசகரும், தெற்கு வாசல் பக்கமாகத் திருஞான
சம்பந்த சுவாமிகளும், மேற்கு வாசல் பக்கமாகத் திரு
நாவுக்கரசு சுவாமிகளும், வடக்கு வாசல் பக்கமாகச் சுந்
தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் ஈசனைச் சென்று வணங்கினார்
கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இங்கு நடைபெறும் திருவிழாக்கள்

1. மாசி மாத சிவராத்திரி, மாசி மாத மகம், தை பூசம், ஆவணி மூலம், ஆடிப்பூரம். ஆடி அமாவாசை வைகாசி விசாகம், சித்திரை வருடப்பிறப்பு, இத்திருவிழாக்கள் மிக சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன.

மேலும் ஆனி உத்தரத்துக்கு 10 நாட்கள் முன்னும் மார்கழித் திருவாதிரைக்கு 10 நாட்கள் தொடர்ந்தும் திருவிழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன.

மேலும் ஓர் ஆண்டிலி நடராஜருக்கு ஆறு அபிஷேகங்கள் நடைபெறுகின்றன. அவை நடைபெறும் இடம்:

- (1) சித்திரை மாத திருயோணம் நட்சத்திரத்தில் மாலை (கனகசபை)
- (2) ஆனி மாதம் உத்திர நட்சத்திரத்தில் காலை 4 மணிக்கு முன் (இராசசபை)
- (3) ஆவணி மாத பூர்வபட்ச சதுர்த்தசியில் மாலை (கனகசபை)
- (4) புரட்டாதி மாதம் பூர்வபட்ச சதுர்த்தசியில் மாலை (கனகசபை)
- (5) மார்கழி மாதம் திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில் உதய நட்சத்திரத்திற்கு முன் 4 மணிக்கு (இராசசபை)
- (6) மாசி மாதத்தில் பூர்வபட்ச சதுர்த்தசியில் மாலை (கனகசபை)

இதனைவிட இன்னும் பல திருவிழாக்கள் வருடம் தோறும் நடைபெறுகின்றன.

இத்தலத்தில் இன்னொரு சிறப்பு இங்குள்ள புலியீர்ப்புச் சக்தியாகும். ஆய்வாளர்கள் சுரப்பு ஆளவீட்டு கருவிமூலம் பார்த்த போது தலத்துக்கு அருகில் மிகக்ருதலாக இருந்தது உலகில் எங்குமிலாத மிகப்பெரிய சக்தி

பும் இங்குதான் உண்டு, ஆகவே இத் தலத்தில் சக்தி பற்றி கேட்கவேண்டுமா.

ஆலயத்தின் தீட்சிதர் ஒருவரை கேட்டேன். தில்லை மூவாயிரம் பேர் இருக்கிறார்களா. அதற்கு அவர் அவ்வளவு பேர் இல்லை இப்போது ஆக முன்னூறு பேர்தான் இருக்கிறார்கள் என்றார். நான் காரணம் கேட்டேன். அதற்கு அவர் ஆதியிலிருந்த மூவாயிரம் தீட்சிதர்களில் இரண்டாயிரம் தீட்சி தர்கள் முத்தியடைந்துவிட்டார்கள். எஞ்சிய ஆயிரம் பேரில் திரேதாயுகத்தில் ஐநூறு பேர் முத்தியடைந்தார்கள். துவாபரயுகத்தில் இருநூறு பேர் முத்தியெற, இந்தக் கலியுகத்தில் முந்நூறு பேர் நடராசப் பெருமானின் ஆராதனையில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர் என்றார்.

மேலும் மூலவரே வெளி திருவீதிவந்து பக்தர்களுக்குத் தரிசனம்கொடுக்கும் பெருமை இத்தலத்துக்குத்தான் உண்டு. இங்கு தெற்குமுகமாக உள்ள நடராஜப்பெருமான் சந்நிதியையும், கிழக்குப்பக்கமாக உள்ள கோவிந்தராஜப்பெருமான் சந்நிதியையும் காணலாம் இதுபோன்று வேறு எந்தத் தலத்திலும் இல்லையென்றார்

தீட்சிதர் இன்னும் பல தெய்வீக நிகழ்ச்சிகளை எங்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார். பின் நாங்கள் தீட்சிதருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அப்புண்ணிய பூமியின் இருந்து விடைபெறுகிறோம்.

நன்றி

எது நடந்தாலும் அது நமது நன்மைக்கே.
இறைவா! உன் விருப்பப்படியே எல்லாம்
நிகழும் என்ற நம்பிக்கையுடன் செயலாற்றுங்கள்.

சிவானந்த சுவாமிகள்.

கடவுள் உங்களது சிந்தனைகளையும்,
செயல்களையும் கண்காணிக்கிறார்.
அவரே சாட்சி. எனவே பொய்
சொல்லாதீர்கள். எவரையும் ஏமாற்றாதீர்கள்.

சிவானந்த சுவாமிகள்.

